© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

наша свабода

№70(157) ВЫДАЕЦЦА З 25 ЛЮТАГА 2000 ГОДА

9 ЛІПЕНЯ 2001 года ПАНЯДЗЕЛАК

Адрас: 220123, г.Мінск, а/я 103

тэл. 228-69-18, 210-02-53

E-mail: NPSvaboda@irex.minsk.by http://www.svaboda.com

КОШТ СВАБОДНЫ

ПАДПІСКА НА НАШУ СВАБОДУ!

Каб не шукаць кожную раніцу нашу газету ў шапіках, падпішыся на яе цяпер! Падпіска на НАШУ СВАБОДУ магчымая праз пошту! У любым аддзяленні сувязі патрабуйце падпісны каталог з індэксам НАШАЙ СВАБОДЫ.

Наш падпісны індэкс –

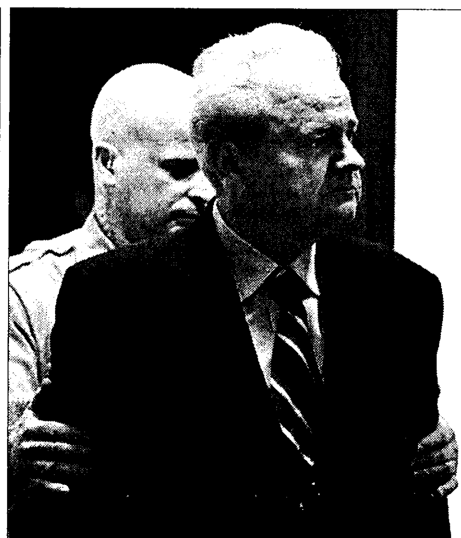
63478

Белорусский след?

После сенсационных арестов бывших глав перуанских спецслужб и Югославии могут раскрыться денежные тайны

Так уж совпало, что бывший шеф перуанских спецслужб Владимиро Ленин Монтесинос был арестован в Венесуэле и выдан перуанским властям почти одновременно с выдачей Слободана Милошевича Гаагскому трибуналу. На этом совпадения не заканчиваются.

Как известно, оба эти деятеля росли в марксистских семьях. И оба имели прямое отношение к весьма сомнительным сделкам. К примеру, с поставками советских вооружений. Года три назад заметным экспортером на мировом рынке вооружений являлась Беларусь. И в прессе не раз упоминалась скандальная продажа перуанским ВВС белорусской партии военных самолетов, которые, мягко говоря, оказались не совсем кондиционными. Следует отметить, что среди аккредитованных в Минске дипломатов трудится и военный атташе Перу, посольство которого находится в Москве. В общем, уровень военно-технического сотрудничества с далекой латиноамериканской страной у Беларуси весьма высок. И надо полагать был специфичен. По слухам, некоторые белорусские чиновники, имевшие дела еще с предшественником нынешнего военного атташе минского отделения перуанского посольства, остались благодарны за результаты весьма разнообразного сотрудничества. Представляется вероятным, что после падения и бегства президента Перу Фухимори на свою историческую родину в Японию, выданный венесуэльскими властями «самый страшный человек в Перу» Владимиро Ленин Монтесинос начнет давать показания о том, через кого и каким образом проходила оплата за приобретенные вооружения. То, что сделки носили сомнительный характер, могут свидетельствовать и обвинения в адрес Ленина в коррупции. Его вынужденное перемещение из венесуэльской в перуанскую столицу стали называть «ленинским путем».

По мере приближения президентских выборов в Беларуси до недавних пор считалась наиболее опасной для Лукашенко тема исчезнувших людей. Но с подачи депутата нижней палаты парламента, бывшего заместителя главы президентской администрации Ивана Пашкевича стала звучать еще одна тема. Публично он поднял вопрос: куда ушли вырученные от продажи оружия деньги? По некоторым данным, речь идет о сумме примерно в миллиард долларов. И не совсем понятно для здравомыслящих были попытки Лукашенко ответить. В частности, на так называемом Всебелорусском народном собрании он заверил присутствовавших статистов, что оппозиция зря ищет эти деньги, банковские счета... Все равно не найдут. Но, похоже, настоящую тревогу, переходящую в панику, вызвали последние интервью бывшего президентского завхоза Ивана Титенкова, скрывающегося в Москве. Как и его тезка, он также стал говорить о вырученных деньгах, проплывших мимо государственной казны в неизвестном направлении. Говорят, что именно эти обстоятельства вынудили власти предотвратить выход в печать субботнего номера газеты «День» с интервью И.Титенкова. Для власть имущих шаг отчаянный в период предвыборной кампании. Оппоненты Лукашенко обещают продлить эту тему. Так, наиболее памятливые хотят напомнить нынешнему лидеру российских правых Борису Немцову некоторые его слова, произнесенные им еще в бытность первым вице-премьером. Тогда якобы Борис Ефимович заверял своих белорусских единомышленников в том, что Кремлю известны счета, которые Лукашенко открыл в Перу на доверенных лиц. И, мол, это делает Лукашенко управляемым. Так ли это, показали последующие годы. Где сейчас Немцов и где Лукашенко?

В связи с сенсационным арестом в Венесуэле и доставкой в Перу бывшего главы перуанских спецслужб некоторые наблюдатели склонны обращать внимание на следующие обстоятельства. Не секрет, что перуанский Ленин скрывался в Венесуэле с октября прошлого года. И его нахождение на ее территории тамошние власти долго отрицали. Но после того, как недавно венесуэльский президент посетил Владимира Путина в Москве, он принял решение выдать тезку российского президента. Многие комментаторы назвали это мужественным шагом.

Окончание на стр.3

Праўда раскрыецца пасьля выбараў?

Напярэдадні гадавіны зьнікненьня апэратара Грамадзкага расейскага тэлебачаньня Зьмітра Завадзкага жонкі беларускіх палітыкаў правялі ў Маскве прэсавую канфэрэнцыю, на якой зьвінавацілі беларускія ўлады й асабіста Аляксандра Лукашэнку за прыналежнасьць да зьнікненьня людзей.

З прысутнасьцю буйнейшых расейскіх тэлеканалаў і мэдыяў Сьвятлана Завадзкая, Ірына Красоўская, Тацяна Клімава й Людзьміла Карпенка паведамілі: у беларускіх уладаў існуе плян зьнішчэньня палітычных апанэнтаў, і адным зь першых стаў Генадзь Карпенка.

«Гэта было палітычнаезабойства», — заявіла Людзьміла Карпенка, якая нагадала, што сям'я дагэтуль так і не атрымала заключэньня патоляга-анатамічнай экспэртызы пасьля сьмерці Генадзя Карпенкі.

«Пасьля азнаямленьня з матэрыямі справы ў мяне ўзьнікае яшчэ больш пытаньняў», — адзначыла Сьвятлана Завадзкая, заклікаўшы расейскіх калегаў Зьмітра не пакідаць расьсьледаваньня. Зь меркаваньня спадарыні Завадзкай, праўду пра зьнікненьне мы даведаемся толькі тады, калі ў Беларусі «зьявіцца дэмакратычны прэзыдэнт, але не Аляксандар Лукашэнка». «Пры гэтай уладзе мы адказу ня знойдзем», — паўтарала Ірына Красоўская.

Прэсавая канфэрэнцыя адбывалася ў цэнтры сталіцы, на Зубаўскім бульвары, і была арганізаваная Расейскім фондам абароны галоснасьці ды Беларускай асацыяцыяй журналістаў. Пасьля Масквы спадарыні Завадзкая, Красоўская, Клімава й Карпенка, паводле іхных словаў, накіруюцца ў Парыж, дзе цяпер адбываецца сэсія Парлямэнцкай Асамблеі Арганізацыі па бясьпецы й супрацоўніцтве ў Эўропе. Адтуль жонкі перасьледаваных беларускіх грамадзян паляцяць у Вашынгтон.

Адказваючы на пытаньне нашага Радыё, ці сустракаліся яны ў Маскве зь беларускімі сілавікамі альбо былымі супрацоўнікамі прэзыдэнцкай Адміністрацыі, якія цяпер хаваюцца ў расейскай сталіцы, жанчыны заявілі, што гэтакай сустрэчы не было. Магчыма, у Вашынгтоне адбудзецца сустрэча з былымі пракурорамі спадарамі Петрушкевічам і Случакам, якія — нагадаю — абнародавалі ў Беларусі іфармацыю пра існаваньне гэтак званага эскадрону сьмерці.

Юрась КАРМАНАЎ, Масква, Радыё «Рацыя»

Сямён Домаш:«Улады рыхтуюцца да фальсіфікацыяў»

Меркаванне патэнцыйнага кандыдата ў Прэзідэнты Рэспублікі Беларусь Сямёна Домаша пра ролю незалежнага назірання за прэзідэнцкімі выбарамі: ці можа яно рэальна супроцьстаяць фальсіфікацыям?

Сямён Домаш:

«Можа, і я думаю, што мы ўсё зараз разумеем, што на пэўным этапе выбарчай кампаніі нам усім трэба будзе падключыцца да гэтай працы, каб максімальна пашырыць кола назіральнікаў. Неабходна далучыцца да тых структураў, што існуюць сёння, каб у працэсе дадаць людзей, якія могуць пайсці ў наглядальнікі. І я лічу, што калі мы дасягнем лічбы, што на кожным выбарчым участку будзе выстаўлена не менш трох незалежных наглядальнікаў, вельмі цяжка будзе сфальсіфікаваць выбары, калі хто-небудзь паспрабуе гэта зрабіць. Я стаўлю за мэту праводзіць такую працу з маімі партнёрамі, каб мы агульнымі намаганнямі самым актыўным чынам пашыралі сетку незалежнага назірання.

Трэба выкарыстоўваць працу ўсіх, хто пагодзіцца на супрацоўніцтва ў галіне назірання, і ў першую чаргу, натуральна, трэба будзе абапірацца на сябраў нашых ініцыятыўных групаў. Але я хачу падкрэсліць, што назіранне павінна быць незалежным – не на карысць кагосьці там. Гэта павінны быць незалежныя назіральнікі, якія сочаць за тым, каб падчас галасавання было цалкам выкананае заканадаўства».

Сямён Домаш пракаментаваў таксама вынікі фармавання выбарчых камісіяў: «Тое, што ў склад выбарчых камісіяў амаль не ўвайшлі прадстаўнікі дэмакратычных сілаў, сведчыць адназначна аб тым, што ўлады рыхтуюцца да фальсіфікацыяў вынікаў выбараў. Яны проста баяцца, што будуць людзі, якія могуць аказацца ў гэтых камісіях і не выканаюць загад вертыкалі. Рыхтуецца ўсё для таго, каб можна было, калі спатрэбіцца, сфальсіфікаваць вынікі галасавання. Я толькі такім чынам гэта разглядаю».

Прэс-служба грамадзянскай ініцыятывы «Незалежнае назіранне»

Магілёўшчына адстае з жытлом

За пяць месяцаў 2001 года на Магілёўшчыне здадзена ў эксплуатацыю жытла агульнай плошчай 83,1 тысячы квадратных метраў, што на 38,8% меней, чымсьці за аналагічны перыяд летась. Досыць верагодна, што ў канцы года шэраг будаўнічых арганізацыяў рэгіёна адправяцца ў вымушаныя адпачынкі.

Новыя станцыі метро

Сёлета ў Мінску распачнецца будаўніцтва дзвюх новых станцыяў метро. У Мінгарвыканкаме ўхвалены праект па працягу на 2,7 кіламетра лініі метро ад станцыі «Усход». Ужо вядома, што першая з гэтых станцыяў будзе называцца «Барысаўскі тракт».

Прапаршчыкаў стане больш

7 ліпеня ў ваенным гарадку Печы, што ў Барысаўскім раёне, адкрылася школа прапаршчыкаў. Рашэнне аб гэтым прынятае з-за недахопу ў беларускай арміі малодшых афіцэраў. Вучыцца сюды змогуць прыйсці асобы з вышэйшай адукацыяй, якія праслужылі больш за паўгода, і з сярэдняй адукацыяй з тэрмінам службы, большым за год.

Батанічны сад папрыгажэе

У Батанічным садзе Нацыянальнай акадэміі навук будзе ажыццёўлены адмысловы праект па арганізацыі тут цэнтра фітадызайну і палігона па выпрабаваннях альтэрнатыўных крыніцаў энергіі. На гэта атрыманы міжнародны грант на 15 тысяч долараў.

Палёгкі транспартнікам

Перавозкі пасажыраў і грузаў, якія ажыццяўляюцца перавозчыкамі Беларусі і Украіны, а таксама транспартныя сродкі, што абслугоўваюць гэтыя перавозкі, вызваленыя на парытэтным грунце ад падаткаў і дзяржаўных збораў, што звязаныя з валоданнем або выкарыстаннем транспартных сродкаў, а таксама выкарыстаннем або ўтрыманнем дарог.

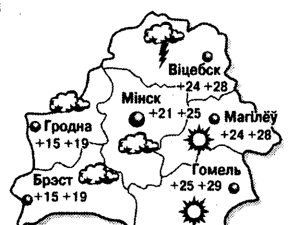
Мінск пад кабелем

«Космос ТВ» плануе ахапіць сеткай кабельнага тэлебачання ўвесь Мінск да канца 2004 года. У сёлетнім ліпені абанентамі прадпрыемства стануць жыхары «Сухарава-1», а ў кастрычніку — мікрараёна Чырвоны Бор.

Траўматычны луна-парк

Трохгадовае дзіця траўмавалася на атракцыёне ў магілёўскім луна-парку. Яно выпала з дзіцячага аўтамабіля і трапіла пад наступны. У выніку ўрачы ўстанавілі дыягназ «удар груднай клеткі і чэрапна-мазгавая траўма». Але жыццю дзіцяці нічога не пагражае, стан здароўя малога ацэньваецца як здавальняючы.

НАДВОР'Е

Курс наяўнага долара на «чорным рынку»

1415

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

СПЕЦСЛУЖБЫ

КДБ шукае тэрарыстаў у Маладым Фронце

Раніцай 7 ліпеня супрацоўнікамі КДБ у Мінску быў затрыманы старшыня Маладога Фронту Павел Севярынец.

Як паведамілі БелаПАН у прэс-службе Маладога Фронту, каля 11 гадзінаў раніцы на вуліцы да яго падышлі тры чалавекі ў цывільным, прад'явілі пасведчанні супрацоўнікаў КДБ і позву на допыт да следчага трэцяга аддзела Вараб'ёва. Севярынец быў дастаўлены ў Камітэт дзяржаўнай бяспекі па вуліцы Камсамольскай і дапытаны ў якасці сведкі па справе аб выбуху каля расійскага пасольства, які адбыўся 30 траўня. Допыт цягнуўся каля гадзіны, аднак практычна ніякіх пытанняў адносна самага выбуху Севярынцу не задалі.

Малады Фронт расцэньвае факт такога затрымання і допыту як адзін з метадаў псіхалагічнага ціску на нацыянальны рух моладзі.

Старшыня БНФ «Адраджэньне» і Партыі БНФ Вінцук Вячорка так пракаментаваў затрыманне Севярынца: «Мы разглядаем гэты допыт як непрыкрытае цкаванне франтоўскай моладзі і самога БНФ. Лішне гаварыць, што ніякага дачынення да гвалтоўных акцыяў ні БНФ, ні Малады Фронт мець не могуць, паколькі менавіта негвалтоўнае супраціўленне рэжыму — аснова нашай дзейнасці. Мы змагаемся справядлівымі метадамі, у адрозненне ад Лукашэнкі. Гэта спроба запужаць незалежныя сілы, але нас не запужаць».

Андрэй АСМАЛОЎСКІ

Мяжа патрабуе інвестыцыяў

Прыцягненне інвестыцыяў на будаўніцтва мытнага тэрміналу «Казловічы-2» стала галоўнай тэмай рабочай сустрэчы першага намесніка старшыні Дзяржаўнага мытнага камітэта Беларусі Івана Авіна і намесніка Генеральнага сакратара ААН, выканаўчага сакратара Еўрапейскай эканамічнай камісіі ААН Данугы Хюбнэр.

Па словах мытнікаў, у кастрычніку 2000 года Еўрапейская Камісія ўхваліла праграму Дзеяненняў праектаў ТАСІС па трансмежавым супрацоўніцтве, якой прадугледжваецца выдзяленне ў 2001 годзе Беларусі 7 мільёнаў еўра на будаўніцтва тэрміналу «Казловічы-2». Аднак гэтая сума складае толькі каля 50% затратаў, неабходных для будаўніцтва гэтай рэжымнай зоны. На фінансаванне астатняй часткі затратаў патрабуюцца сродкі інвестараў.

Асноўнай мэтай будаўніцтва тэрміналу з'яўляецца скарачэнне часу затрымкі транспартных сродкаў пры перасячэнні імі мяжы паміж Беларуссю і Польшчай у пункце пропуску «Казловічы-Кукурыкі». Функцыянаванне тэрміналу «Казловічы-2» у пары з тэрміналам «Карошчын» на польскім боку дазволіць забяспечыць адзін прыпынак транспартнага сродку пры перасячэнні беларуска-польскай мяжы.

Аляксей АРЭШКА

АБ'ЕКТЫЎНА ПРА РЭАЛЬНАЕ
RR
РАДЫЁ РАЦЫЯ
НА КАРОТКІХ ХВАЛЯХ
6035 кГц (49 м) 08:00-10:00
6180 кГц (49 м) 13:00-15:00
6050 кГц (49 м) 21:00-23:00
НА СЯРЭДНІХ ХВАЛЯХ
612 кГц (490 м) 07:00-11:00
WWW.RACYJA.PL
220102, Менск, а/с 144

Ціск на студэнтаў

Ціск на грамадскія арганізацыі ўзмацняецца. 7 ліпеня ў Мінску па юрыдычным адрасе Беларускага Задзіночання Студэнтаў з'явіліся супрацоўнікі Камітэта фінансавых расследаванняў па горадзе Мінску і Мінскай вобласці. Мэта візіту – праверка выканання заканадаўства аб падатках і зборах. Вынікі праверкі — выняцце чатырох сістэмных блокаў з камп'ютэраў (для праверкі інфармацыі, якая на іх захоўваецца), апячатаны адзін пакой (ён быў зачынены, а сябры ЗБС не мелі ключоў).

Праверка пачалася ў 11.30 і скончылася а 16 гадзіне. За гэты час у ЗБС пабывалі: намеснік старшыні КДБ па Савецкім раёне, начальнік РУУС Савецкага раёна, начальнік ЖЭС, старшыня праваабарончага цэнтра «Вясна» і назіральнікі з гэтай арганізацыі, старшыня ЗБС Крысціна Сідун і ўладальнік кватэры Алесь Міхалевіч, супрацоўнікі міліцыі Савецкага РУУС (іх выклікалі сябры ЗБС), журналісты.

Падчас праверкі фінансавай дакументацыі ніякіх парушэнняў знойдзена не было.

Праверка інфармацыі, якая знаходзіцца на сістэмных блоках, паводле палажэння аб парадку правядзення падобных праверак, можа цягнуцца 10 дзён. Але па рашэнні правяраючага органа гэты тэрмін можа быць працягнуты да месяца.

Праваабарончы цэнтр «Вясна»

Моўныя пытанні да кандыдатаў у прэзідэнты

Кіраўніцтва грамадскага аб'яднання «Таварыства беларускай мовы імя Францішка Скарыны» прапанавала патэнцыйным кандыдатам у прэзідэнты адказаць на пытанні, якія хвалююць членаў ТБМ і тых, хто падтрымлівае іх дзейнасць.

Пытанні маюць на мэце, у якой ступені магчымы прэтэндэнты на пасаду прэзідэнта валодаюць дзяржаўнай беларускай моваю і як яны ставяцца да неабходнасці надання беларускай мове рэальнага статусу дзяржаўнай, як і традыцыйным нацыянальным сімвалам — гербу «Пагоня» і бел-чырвона-беламу сцягу. Акрамя таго, будучым кандыдатам на вышэйшую дзяржаўную пасаду краіны прапануецца адказаць на пытанне аб неабходнасці стварэння ў краіне сістэмы вышэйшай адукацыі на беларускай мове і адкрыцця Беларускага нацыянальнага універсітэта, улічваючы больш за 50 тысяч подпісаў у падтрымку яго стварэння, сабраных ТБМ.

Паводле словаў старшыні аб'яднання Алега Трусава, 4 ліпеня гэтыя пытанні былі перададзеныя Уладзіміру Ганчарыку, Міхаілу Чыгіру, Зянону Пазьняку, Міхаілу Марыничу, Леаніду Сініцыну і Сямёну Домашу. Астатнім патэнцыйным кандыдатам у прэзідэнты, сказаў Алег Трусаў, пытанні будуць адпраўленыя па пошце.

Марат ГАРАВЫ

Супраць зьбіральнікаў подпісаў

Студэнтку Віцебскага дзяржаўнага ўніверсытэту выклікалі ў рэктарат і запыталіся, што для яе больш каштоўнае – вучыцца ў ВНУ ці зьбіраць подпісы за аднаго з дэмакратычных кандыдатаў. Затое іншая дзяўчына адной з установаў Віцебску са зьдзіўленнем даведалася ад свайго кіраўніка, што павінна і вельмі хутка сабраць 75 подпісаў за Лукашэнку. Да гэтага яна і не ўяўляла сябе чальцом ягонае ініцыятыўнае групы.

Жонка міліцыянта адмовілася падпісацца за Домаша, бо забараніў муж, які ўжо вымушаны быў у шэрагу іншых аддаць свой подпіс, і, дарэчы, проста на працоўным месцы – за Лукашэнку. «Галасавацъ, канечне, мы будзем не за яго, – патлумачыла яна, – але ж вы разумееце: подпіс за іншага паставіць нельга – мужа папярэдзілі».

Многія кіраўнікі рыхтуюць людзей да агітацыйнай кампаніі за Лукашэнку безапэляцыйна і жорстка, не зважаючы на іх перакананьні й погляды. Так, дырэктар сярэдняй школы № 42 гораду Віцебску Рагачоў загадаў працаўнікам падчас летняга адпачынку знаходзіцца на месцы і нікуды далёка ня зьяжджаць – яны могуць спатрэбіцца ў любы момант для агітацыі.

Больш нахабны ўціск адбываецца на вёсцы. Як расказала Яўгенія Аліхвер з Шаркоўчынскага раёну, якая дапамагае свайму сыну Юр'ю зьбіраць подпісы за Калякіна, не пасьпелі зборшчыкі пакінуць вёску Блізьняты, як прыехаў нейкі незнаёмы чалавек на чырвонай машыне... і пайшоў па хатах. Ён патрабаваў, каб сяляне свае подпісы адклікалі, бо йначай іх пагоняць з працы.

Самыя вялікія цяжкасьці ў ініцыятыўных групаў з тым, як засьведчыць падпісныя бланкі. Чамусьці ў сельскіх выканкамах менавіта на гэты перыяд няма пячатак. Кажуць, што здалі. Засьведчаныя ж пячаткамі сельсаветаў дакумэнты могуць выклікаць пытаньні ў спадарыні Ярмошынай і яе калегаў.

Алег ЖУКОЎСКІ, Радыё «Свабода»

Зноў аварыя на «Дружбе»

Нафтаправод «Дружба» на колькасці аварыяў упадобілены зараз да рэшата, бо зноў нарабіў бяды на Брэстчыне — з-за выкіду 10 тонаў сырой нафты забруджанымі аказаліся паветра, глеба, пасевы кукурузы і бульбы ў калгасе «40 гадоў Кастрычніка» Камянецкага раёна. Надоўга створаная пагроза чысціні вады ў прытоку Мухаўца Малая Жабінка.

Ад Гомеля да Брэста здараецца ўсё больш надзвычайных выпадкаў, у тым ліку крадзяжу паліва. І ў згаданым выпадку фізічная зношанасць металу дазволіла невядомым без цяжкасці выкруціць дзірку ў трубе, што выходзіць на паверхню над меліярацыйным каналам паблізу вёскі Пяліщча. Забіў фантан клейкай вадкасці. І хаця чорны струмень узнімаўся ў вышыню да 5 метраў, ён быў заўважаны толькі выпадковым мінаком. Дыстанцыйны кантроль за ціскам у трубе, пэўна, не дзейнічаў альбо адмысловая служба праспала.

Надзея СВЯТЛІЧНАЯ

Конкурсы для навукоўцаў

Міжнародная асацыяцыя па садзейнічанні супрацоўніцтву з вучонымі з былога Савецкага Саюза (ІНТАС) аб'явіла адкрыты конкурс навукова-даследчых праектаў 2001 года і два новыя тэматычныя конкурсы з агульным бюджэтам звыш 18,5 мільёна еўра.

У адкрытым конкурсе ІНТАС-2001 могуць удзельнічаць аб'яднаныя навуковыя праекты і сеткі ў галіне фізікі (аптычная і квантавая электроніка, фізіка кандэнсаваных асяроддзяў, радыёфізіка, фізіка плазмы, фізіка матэрыялаў), навук аб жыцці (агульная і малекулярная біялогія, мікрабіялогія і цыталогія, фізіялогія, біяхімія і біятэхналогіі, біяфізіка, генетыка і медыцына) і навук аб Зямлі (геалогія, геахімія, геафізіка, гідралогія, атмасферная фізіка, навакольнае асяроддзе і энергія).

ІНТАС была заснаваная ў 1993 годзе для падтрымкі даследчых праектаў і праектаў супрацоўніцтва навуковых калектываў з краінаў СНД і самой ІНТАС. Праекты адбіраюцца для фінансавання з дапамогай экспертных сістэмаў. Па праграме ІНТАС не фінансуюцца праекты абароннай, палітычнай і камерцыйнай накіраванасці.

Мікалай ГРАЧУХА

КУПАЛЛЕ

Фота Ул. ШПАПАКА

У святкаванні Купалля на Пцічы каля Музея народнай архітэктуры і побыту ўзяў удзел Сямён Домаш

Яшчэ не малацілі, а ўжо прадаюць

Пры агульным доўгу па зарobках за травень у Брэсцкай вобласці ў суме каля двух мільярдаў рублёў, доля калгасаў – 81%. 138 гаспадарак зусім не маюць сродкаў, а ў астатніх затраты на паліва і вялікаючы рамонт тэхнікі амаль у 2 разы перавышаюць грашовую выручку ад продажу малака і мяса.

Зараз «зверху» старшыням калгасаў камандуюць авансам адпісваць на рахункі вяскоўцам збожжа, якое яшчэ стаіць у полі зялёнае. Задобрываюць абяцаннямі, што ўраджай будзе багаты. Між тым больш як 120.000 тонаў з планаванага валавага збору закладзеныя гаспадаркамі вобласці пад таварныя крэдыты ад перапрацоўчых прадпрыемстваў яшчэ з пасяўной. Пшаніца і ячмень у коласе застаюцца зараз адзіным магчымым харчам на будучую зіму для жывёлы на фермах 44 калгасаў, дзе з-за прастою трактараў з пустымі бакамі не нарыхтавана пакуль ніводнай тоны сенажу.

Галіна БАРАВАЯ

«Чарнобыльскі цягнік»

У Бельгію 1 ліпеня прыбыў першы сёлета чыгуначны састаў у рамках міжнароднага праекта «Чарнобыльскі цягнік». Цягнік даставіў у гэтую краіну 500 беларускіх дзяцей, якія правядуць месяц у бельгійскіх сем'ях.

Праект «Чарнобыльскі цягнік» аб'ядноўвае больш за два дзесяткі няўрадавых гуманітарных арганізацыяў Бельгіі, Германіі, Францыі і Беларусі. «Чарнобыльскі цягнік» дзейнічае другі год і стаў магчымым дзякуючы супрацоўніцтву чыгуначных ведамстваў Беларусі, Польшчы, Германіі, Бельгіі і Францыі, якія дамовіліся аказваць свае паслугі ўдзельнікам акцыі бясплатна.

Сустрэча цягніка ў бельгійскім горадзе Варэм стала яркім прыкладам міжнароднага супрацоўніцтва ў гуманітарнай сферы. Чарговы састаў «Чарнобыльскага цягніка-2001» прыбудзе ў Бельгію ў пачатку жніўня гэтага года.

Андрэй АСМАЛОЎСКІ

Дзень выбараў палепшыць сітуацыю

Увечары 7 ліпеня верагодны кандыдат на пасаду прэзідэнта Беларусі Сямён Домаш наведаў Гродна, дзе сустрэўся з прадстаўнікамі гарадской ініцыятыўнай групы па зборы подпісаў.

Падчас сустрэчы Домаш паведаміў, што за ягонае вылучэнне па краіне сабрана ўжо больш за 100 тысяч подпісаў. На пытанне, які электарат на цяперашні момант схільны за яго галасаваць, прэтэндэнт адказаў: «Наш электарат, як паказвае збор подпісаў, – моладзь, людзі сярэдняга ўзросту, тыя хто цягнецца да гаспадарання. Менш прыхільныя – жанчыны ва ўзросце пасля 55 гадоў і грамадзяне з малым узроўнем пенсіі».

Адказваючы на пытанні, Сямён Домаш звярнуўся да сяброў сваёй ініцыятыўнай групы з просьбай фіксаваць усе парушэнні заканадаўства, з якімі яны сутыкаюцца падчас збору подпісаў. Сямён Домаш падкрэсліў: «Калі людзі прапусцяць і даруюць гэтыя факты, тэрмін уладарання Аляксандра Лукашэнкі будзе ўжо зусім не пяць гадоў». Разам з тым ён адзначыў: «Ніякага песімізму, мы павінны быць настроены толькі на перамогу. Людзі ўжо гатовыя галасаваць супраць Лукашэнкі. 9 верасня стане днём пераломy сітуацыі ў Беларусі ў лепшы бок».

Павал МАЖЭЙКА

Бутулістычная каўбаса

Першы за апошнія гады выпадак смерці ад бутулізму адзначаны на гэтым тыдні ў Брэсцкай вобласці.

Як паведамілі БелаПАН у Брэсцкай абласной бальніцы, муж і жонка Д. з Лунінца атруціліся хатняй каўбасой, законсерваванай для захавання ў слоік. Тэрміновая шпіталізацыя ў рэанімацыйнае аддзяленне абласной бальніцы і ўвядзенне сывараткі не дапамаглі 43-гадоваму мужчыну — ён памёр. Зараз у гэтым жа аддзяленні знаходзіцца яго 48-гадовая жонка. Ёй, паводле словаў урачоў, таксама ўведзена сыраватка. У гэтай сям'і – трое дзяцей. Як высветлілася, яны каўбасу не елі.

Валянціна КАЗЛОВІЧ

ПРЫРОДА

Стыхія разышлася

Страты на суму каля дзесяці мільёнаў рублёў нанесеныя парывістым ветрам падчас навальніцы, што прайшла на тэрыторыі Брэсцкай вобласці 4-5 ліпеня.

У Пінскім раёне пацярпелі пабудовы сельгаспрадпрыемства «Ніва». Тут з жывёлагадоўчай фермы былі сарваны 200 лістоў шыферу. У Камянецкім раёне пацярпелі калгас «Бальшавік» і племсаўгас «Відомля». У першай гаспадарцы з фермы сарваны 100 лістоў шыферу, у другім — 180, з рамонтнай майстэрні вецер знёс 410 квадратных метраў рубероіду.

5 ліпеня моцны вецер і навальніца пранесліся над Брэстам і Брэсцкім раёнам. У абласным цэнтры ў канцы дня на дзве гадзіны былі паралізаваны рух тралейбусаў. Практычна затапіла вуліцу Гогаля, на якой аўтамабілі, што трапілі пад залеву, стаялі без руху. Некаторыя арганізацыі засталіся без тэлефоннай сувязі, былі перабоі з электрычнасцю.

Валянціна КАЗЛОВІЧ

Выкрытыя кантрабандныя аўтаканалы

Супрацоўнікі ўпраўлення Камітэта дзяржаўнай бяспекі па Гродзенскай вобласці спынілі дзейнасць 4 міжнародных злачынных груп, якія арганізавалі каналы незаконнага ўвозу з-за мяжы аўтамабіляў.

Сярод іншых паведамляецца пра выпадак канфіскацыі ў жыхароў Гродна незаконна ўвезеных на тэрыторыю Беларусі з Польшчы аўтамабіляў «Аудзі-А6-Авант», 1998 года выпуску і «Аудзі-А6», 2000 года выпуску, папярэдне ацэненых ў 35 і 45 мільёнаў рублёў. Падчас праверкі законнасці рэгістрацыі гэтых машын было высветлена, што на іншамарках усталяваны сфальсіфікаваныя нумарныя знакі.

Павел МАЖЭЙКА

РЭГІЁНЫ

Жыхары Круглянскага раёна сцвярджаюць, што бачылі НЛА

Многія жыхары Круглянскага раёна Магілёўскай вобласці сцвярджаюць, што на мінулым тыдні бачылі ў небе неапазнаны лятаючы аб'ект.

Так, па словах мясцовага фермера Юрыя Крушкіна, над лесам, што ў некалькіх сотнях метраў ад ягонай сядзібы, ноччу з'явілася незразумелае свячэнне, а затым над ім з'явіўся другі мігатлівы шар невядомага паходжання. Як сцвярджаюць відавочцы, ад другога аб'екта адышлі два прамені, падобныя да вясёлкі, пасля чаго першы шар пацьмянеў, а другі апусціўся ўніз.

Аб падобным феномене ў Круглянскім раёне хадзілі чуткі яшчэ ўвосень мінулага года — тады размова ішла аб дзіўным полымі.

Канстанцін УВАРАЎ

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

Чэшскі «Рэспэкт» пра стан Беларусі

«Лукашэнкаўская дубінка» — так называецца артыкул, які апублікаваны ў апошнім нумары чэшскага тыднёвіка «Рэспэкт» і распавядае пра сітуацыю ў Беларусі напярэдадні прэзідэнцкіх выбараў.

«Падрыхтоўка да верасьнёўскіх выбараў кіраўніка краіны, — гаворыцца ў артыкуле, — развіваецца «на ўсе абароты». У Мінску, як правіла, за ноч на сценах і ля ўваходаў у метро з'яўляюцца ўлёткі апазіцыйных партыяў, за дзень спецслужбы іх здзіраюць, а расклейшчыкаў садзяць у турму. Падвышаную актыўнасць апазіцыі суправаджае рост рэпрэсіяў з боку галоўнага фаварыта выбараў, прэзідэнта Аляксандра Лукашэнкі».

Аўтар артыкула задае пытанне: «Калі не Лукашэнка, то хто?» і адзначае, што сярод прэтэндэнтаў на прэзідэнцкае крэсла ёсць некалькі апазіцыйных імёнаў. «Аднак праблема ў тым, — гаворыцца ў артыкуле, — што апазіцыянеры, нягледзячы на абяцанні, не здолелі аб'яднацца вакол адзінага кандыдата, хаця ніхто і не сумняваецца ў тым, што так ці інакш вынікі выбараў будуць сфальсіфікаваныя на карысць Лукашэнкі».

Не на карысць апазіцыі, лічыць аўтар, грае яшчэ такі факт: «Прэзідэнт на працягу ўсяго тэрміну пераследваў сваіх апанентаў пасьлядоўна і ўсімі метадамі. Калі яны не зніклі пры загадкавых абставінах, дзяржаўная інфармацыйная машына стварыла ім такі негатыўны вобраз, што для большасці людзей, якія не маюць доступу да альтэрнатыўных інфармацыйных крыніцаў, апазіцыянеры не ўспрымаюцца станоўча».

«Лукашэнка спрабуе ўтрымацца ля ўлады пры дапамозе міліцэйскіх дубінак, таннага бензіну і энергіі, кантролю за дзяржаўным тэлебачаннем і арыштаў палітычных барацьбітоў», — падводзіць несуцяшальны вынік аналізу сітуацыі на Беларусі чэшская газета «Рэспэкт».

Наталля МАКОВІК

Белорусский след?

Окончание. Начало на стр.1

А что касается другого персонажа скандальной хроники летних дней Слободана Милошевича, то нашедшая прибежище в Лондоне экс-председатель Национального банка Беларуси Тамара Винникова была попыталась заговорить о каких-то счетах Лукашенко в белградских банках. После этого арест в Минске ее младшего сына, видимо, повлиял на охоту эту тему развивать. Может быть, ее продолжат Милошевич или кто-нибудь из его окружения? А предпринятый решительный шаг сербского правительства, отправившего экс-президента по «ленинскому пути» Гаагскому трибуналу, вызвал прилив энтузиазма в белорусской оппозиции. Все сразу вспомнили прием, который был оказан несколько лет назад Лукашенко в Кран-Монтана. Тогда один из присутствовавших прямо заявил Лукашенко, что его ждет такая же судьба, как и остальных диктаторов. Получился скандал, повлекший смещение белорусского посла в Женеве, не сумевшего оградить своего президента от нападок. С тех пор на подобного рода неформальные встречи политических и бизнес-элит белорусского руководителя не приглашают. А в его оппозиции полагают, что предание Милошевича суду, созданного по решению ООН, явилось закономерным концом политика, игнорировавшего мировое сообщество. И в Европе, как неоднократно заявляли многие политики, такого рода государственный деятель остался один, последний.

Роман ЯКОВЛЕВСКИЙ

ЗУБР

Горячая вода нужна и летом

В Слуцке местные «зубры» провели социальную акцию. С 25 по 27 июня в городе проходил сбор подписей под требованием улучшить качество воды, а также включить горячую воду в городе.

Дело в том, что вода из-под кранов идет с цветом ржавчины. Горячая вода, наверное, как считают власти, не нужна горожанам летом вообще. Не удивительно, что случчане охотно ставили свои подписи под справедливыми требованиями движения ЗУБР. 30 июня из кранов полилась горячая вода.

Рэпрэсіі супраць актывіста ЗУБРа ў Барысаве

У гарадскім судзе Барысава разглядалі справу актывіста маладзёжнага руху ЗУБР Зміцера Фядорчанкі. 1 чэрвеня ён браў удзел у несанкцыяваным пікеце на ганку гарвыканкама. Пікет быў прымеркаваны да Міжнароднага дня абароны дзяцей.

Суддзя Барысаўскага гарсуда Аляксей Болатаў за ўдзел З.Фядорчанкі ў недазволеным уладамі пікеце 1 чэрвеня прысудзіў яму буйны штраф — 150 мінімальных заробкаў.

Актывіст маладзёжнага руху ЗУБР лічыць, што мясцовая медыцына выяўляе злачынную абыякавасць да здароўя дзяцей. Паводле апошніх звестак, у Барысаве каля 250 хлопчыкаў і дзяўчынак хварэюць на гепатыт В і С. Таму Зміцер Фядорчанка з плакатамі на гэтую тэму стаяў у пікеце на ганку гарвыканкама.

Совместная акция речицкой молодежи

Активисты движения сопротивления ЗУБР, молодежного крыла ОГП и Молодого Фронта провели совместную акцию в городе Речица.

Среди горожан, гуляющих по набережной, появилось около десятка молодых людей в майках с логотипом движения сопротивления ЗУБР, а также призывом «Время выбирать» и начали раздавать спецвыпуск газеты НАША СВАБОДА. Было распространено около 3 тысяч экземпляров. Несмотря на большое количество милиционеров, задержаний не было.

На лукашенковской лыжне

1, 2 и 3 июля в Минске проходили народные гуляния. Не пропустили их и активисты движения сопротивления ЗУБР. Несколько десятков человек раздавали наклейки и другие агитационные материалы 2-го июля во время концерта на площади Независимости и возле других сцен, стоящих вдоль проспекта.

3 июля, начиная с полудня, среди отдыхающих прогуливались сотни молодых людей в майках с логотипом движения ЗУБР и призывами «Время выбирать!» и «Долой дурака!». Они раздавали информационные буклеты, а также газету НАША СВАБОДА. Восемь зубров были задержаны, но через полтора часа освобождены.

В 3 часа дня милиция согнала людей с проспекта на тротуары, освободив место для проезда колонны лыжников, возглавляемой Лукашенко. Однако вместо этой процессии на проспект вышла колонна из 200 зубров, которая прошла от Октябрьской площади до площади Независимости. На всем пути ребята скандировали лозунги: «Время выбирать!», «Жыве Беларусь!», «ЗУБР — за свободу!», «Долой дурака!» и «Смерть фашизму!», а также вопросы: «Где Захаренко?», «Где Гончар?», «Где Красовский?», «Где Завадский?». Десятки тысяч минчан, стоявшие по краям тротуаров, приветствовали зубров и выкрикивали то же самое.

Антифашистская акция в Борисове

Борисовские зубры организовали акцию «Стоп фашизм!» в день освобождения города от немецко-фашистских захватчиков. Это мероприятие было организовано в ответ на избиение активистов борисовского ЗУБРа нацистскими молодчиками. По имеющейся информации из борисовского ГОВД против их возбуждены уголовные дела.

Больше полусотни зубров прошли через центр города. Конечным пунктом акции стало место возле бетонного забора, хорошо видного из проезжающих поездов, где уже более полутора лет «красуются» РНЕшные свастики. Давно замечено: «антиправительственные» графити «Время выбирать» зарисовываются с фантастической скоростью, а фашистские надписи нисколько не волнуют местные власти. Таким образом, эту задачу взял на себя ЗУБР, закрасив свастики.

Прафсаюзная салідарнасць у дзеянні

6 ліпеня ў Мінску збіраўся Каардынацыйны савет Федэрацыі Незалежных прафсаюзаў Расіі і Федэрацыі прафсаюзаў Беларускай. Афіцыйнай нагодай для сустрэчы Каардынацыйнага савета сталася неабходнасць уніфікацыі працоўнага заканадаўства: 5 ліпеня Дзярждума Расіі прыняла за аснову Кодэкс законаў аб працы, аналагічны звод законаў рыхтуецца на Беларусі. Аднак адзіным дакументальна афармленым актам сталася заява з нагоды ўнясення Беларусі ў «спецыяльны параграф» на чэрвеньскай сесіі МАП.

Рэч у тым, што пры падрыхтоўцы заканадаўства аб працы прафсаюзы Беларусі і Расіі імкнуцца пераняць адзін у аднаго ўсе лепшыя напрацоўкі. Уніфікацыя заканадаўства дзвюх краінаў распачалася яшчэ ў 1999 годзе, аднак дагэтуль гэты працэс топчацца на адным месцы.

«Мы разгледзелі існуючую дзяржаўную практыку ўзаемадзеяння адпаведных ведамстваў Расіі і Беларусі па уніфікацыі заканадаўства. Тут мы канстатавалі, што гэтая праца, распачатая яшчэ ў 99 годзе, знаходзіцца ў самым пачатку. Таму нашая задача па вяртанні ў Расію – аказаць ціск на ўласны ўрад, на мінпрацы, каб гэтая работа была больш інтэнсіўнай. Я думаю, што адпаведную працу праробіць і ФПБ на ўрад.

Мы лічым, што мэты нашага паседжання былі дасягнуты. Для ўсіх нас было б пажадана, каб найбольш прагрэсіўныя артыкулы, якія будуць адлюстраваныя ў расійскім кодэксе, у тым ці іншым выглядзе знайшлі б адлюстраванне пры далейшым удасканаленні працоўнага заканадаўства ў Беларусі. Мы, прафсаюзы, са свайго боку хочам стварыць адзіны працоўны рынак, працоўную прастору. Але адзіны рынак працы пры неуніфікаваным заканадаўстве немагчымы. І гэта параджае вялікую ценявую занятасць з абсалютным ігнараваннем правоў працоўных», — сказаў на выніковай прэс-канферэнцыі старшыня ФНПР Міхаіл Шмакаў.

Лідэр ФПБ Уладзімір Ганчарык тлумачыць неабходнасць уніфікацыі практычнымі інтарэсамі. «Праблема ў ступені сацыяльных стандартаў і ступені прававой абароны ў той ці іншай дзяржаве. Калі ў Расіі сёння мінімальны заробак складае прыкладна 300 рублёў (гэта каля 10 долараў ЗША), на Беларусі з 1 ліпеня мінімальная зарплата складае 7.500 рублёў – гэта крыху болей за 5 долараў. Дзе лепш жывуць людзі – адказ відавочны. Ва уніфікацыі працоўнага заканадаўства мы бачым эканамічны сэнс, каб людзі наблага зараблялі і былі абароненыя ў прававых адносінах», — заявіў Уладзімір Ганчарык.

Адным з цэнтральных пытанняў у час паседжання Каардынацыйнага савета і прэсканферэнцыі сталася ўвядзенне Беларусі ў «спецыяльны параграф». «Каардынацыйны савет ФНПР і ФПБ настойвае, каб улады Беларусі выканалі сваё абяцанне, якое даў прадстаўнік урада на 89 сесіі Канферэнцыі працы МАП, нармалізаваць у бліжэйшы час становішча, якое склалася з правамі прафсаюзаў, а таксама неадкладна выканаць рэкамендацыі, выкладзеныя ў дакладзе Камітэта па Свабодзе асацыяцыяў МАП адносна парушэнняў Канвенцыяў 87 і 98 уладамі Беларусі», — гаворыцца ў заяве.

«Расійскія прафсаюзы самым актыўным чынам падтрымалі беларускія прафсаюзы, у адрозненне ад прадстаўніка расійскага ўрада, які выступіў супраць унясення Беларусі ў «спецыяльны параграф», — так падзякаваў У.Ганчарык расійскім калегам за праяўленую прафсаюзную салідарнасць. Між тым, беларускія ўлады плявалі хацелі на рашэнне МАП і цалкам ігнаруюць рэкамендацыі Міжнароднай арганізацыі працы. «Беларускі ўрад зрабіў «разумны» выгляд і нібыта не заўважае «спецпараграфа», не заўважае таго, што адбылося, хаця гэтае рашэнне ёсць сігнал да дзеяння ўрадам краінам – членам МАП перагледзець свае адносіны з Беларуссю, калі ўрад, прэзідэнт не прыслухаюцца да рэкамендацыяў МАП», — сказаў Уладзімір Ганчарык. Больш за тое, ціск на прафсаюзы павялічваецца. Выступаючы перад рабочымі БелАЗА, А.Лукашэнка зрабіў чарговы «выпад у бок прафсаюзаў». «Лукашэнка ізноў даў рэкамендацыю пакідаць прафсаюзныя ўзносы на прадпрыемстве. Я зрабіў сустрэчную заяву: расходаванне прафсаюзных узносаў – гэта празрыстае пытанне, а вось куды ідуць сродкі прэзідэнцкіх фондаў, у тым ліку і пазабюджэтных фондаў упраўлення справамі адміністрацыі прэзідэнта – вялікае пытанне. Перад прэзідэнцкімі выбарамі Аляксандру Рыгоравічу, відавочна, трэба расказаць пра гэтае народу больш праўдзіва, куды ідуць няўлічаныя ў дзяржаўным бюджэце грошы», — падкрэсліў У.Ганчарык.

Передвыбарнай тэматыкі ўдзельнікам мерапрыемства таксама не ўдалося пазбегнуць. «Я лічу, што неабходна праца назіральнікаў ад розных кандыдатаў за дзейнасцю выбарчых камісіяў. У нас у Расіі падчас прэзідэнцкіх выбараў дзейнічаюць вялікія групы міжнародных назіральнікаў. Спадзяюся, што так будзе і ў Беларусі, бо гэта міжнародная практыка. Калі незалежныя назіральнікі будуць прыводзіць факты, што выбары праходзілі з парушэннямі, то цяжка будзе таму чалавеку, які выбраны з парушэннямі, выступаць на міжнароднай арэне. І ў любой дэмакратычнай дзяржаве, у тым ліку і ў Расіі, да такога прэзідэнта будуць адносіцца адмоўна. І прафсаюзы таксама. У нас ёсць шэраг дэпутатаў, вылучаных прафсаюзамі, якія працуюць у Дзяржаўнай думе. І калі будзе фармавацца дэлегацыя для назірання за выбарамі ў Беларусі, то мы з задавальненнем папросім нашых сяброў увайсці ў гэтую групу», — так адказаў Міхаіл Шмакаў на пажаданне Уладзіміра Ганчарыка накіраваць назіральнікаў на прэзідэнцкія выбары. Па сутнасці, Міхаіл Шмакаў адабрае ўдзел беларускага калегі ў прэзідэнцкай кампаніі, хаця дыпламатычна і сказаў, што гэта «асабістая справа Ганчарыка Уладзіміра Іванавіча». Тым не менш, у выпадку перамогі старшыні ФПБ М.Шмакаў дужа спадзяецца на палялпшэнне супрацоўніцтва.

Рыгор БУЯН

Кандыдат у Прэзідэнты Лукашэнка А.Г. вядзе збор подпісаў

На дошцы аб'яў аднаго з бадаўнічых упраўленьняў Бярозаўскай ГРЭС (г. Бяроза, Брэсцкая вобл.) вісела абвестка наступнага зьместу:

«26 июня, в 16.00 в актовом зале состоится встреча с членом инициативной группы по сбору подписей за выдвижение кандидатом в Президенты РБ Лукашенко А.Г. (При себе иметь паспорт.)»

Факт правапарушэння пракаментаваў юрыст Праваабарончага цэнтру «Вясна» Барыс Гюнтэр: «Паводле заканадаўства ніводны з патэнцыйных кандыдатаў не мае права выкарыстоўваць адміністрацыйны рэсурс падчас перадвыбарнай кампаніі. Такія этапы кампаніі, як збор подпісаў, агітацыя, базуюцца на свабодным выбары кожнага. Заклікам узяць свае пашпарты і «добраахвотна» паставіць свае подпісы за патэнцыйнага кандыдата Лукашэнку А.Г. ажыццяўляецца ціск на людзей, пры чым, як і заўсёды ўлады пры дапамозе мясцовай адміністрацыі ціснуць на найменш безабаронныя шэрагі грамадства – працоўных, жыхароў інтэрнатаў і г.д. Сам Лукашэнка і яго каманда выкарыстоўвае прымусовы збор подпісаў, у той час, як іншыя кандыдаты карыстаюцца дэмакратычнымі і законнымі сродкамі – ідуць да людзей у хаты, ставяць пікеты, размаўляюць з будучымі выбаршчыкамі, тым самым паважаючы правы грамадзяна».

Таксама незаконныя дзеяньні ініцыятыўнай групы Лукашэнкі А.Г. былі выяўлены супрацоўнікамі «Незалежнага назіраньня» у г.Светлагорску, Гомельскай вобл.

На Светлагорскай ЦЭЦ намесьнік дырэктара Барбук М. Б. у працоўны час раздаваў падпісныя лісты за вылучэньне кандыдатам у прэзідэнты Лукашэнкі А.Г., загадваючы іх запоўніць, і пасля забіраў запоўненые. Дзеяньні парушаюць арт. 61 Выбарчага кодэксу РБ.

Начальнік цэха ЖЭУП «Светач» збірала подпісы за Лукашэнку ў працоўны час, прычым пашпартныя дадзеныя ў падпісныя лісты ўносіліся пасля супрацоўнікамі аддзела кадраў. (Парушэньне арт. 61 Выбарчага кодэксу РБ.)

Інфармацыя са Светлагорску прадастаўленая незалежнымі назіральнікамі Баранавым С. В., Понасавым А. Ул., Болбасам В.

Грамадзянская ініцыятыва «Незалежнае назіранне»

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

Лукашэнка нікому не давярае

Інтэрвію журналіста газэты «День» Анатоля Гуляева, якое стала прычынаю нявыхаду ў сьвет гэтага выданьня, прадастаўлена рэдакцыяй прэсаваму цэнтру Хартыі. Як заявіў галоўны рэдактар «Дня» Аляксандар Тамковіч, ён лічыць адмову друкарні «Беларускі Дом друку» друкаваць дададковы наклад газэты палітычным заказам. На ягоную думку, інфармацыя, агучаная Ціцянковым, зьяўляецца скандальнай і небясьпечнай для ўлады. Мяркуйце самі. Тэкст інтэрвію прыводзіцца цалкам.

В уютном российском провинциальном городке мы беседуем с бывшим управляющим делами Президента РБ **Иваном ТИТЕНКОВЫМ.**

— Иван Иванович, давайте начнем с такого вопроса: когда вы первый раз столкнулись с Александром Лукашенко?

— Это произошло во время моей работы в Могилевском обкоме партии в качестве заместителя заведующего сельхозотделом. Тогда Лукашенко утверждали директором совхоза «Городец». И мне пришлось водить его по обкомовским кабинетам.

Потом началась кампания по внедрению аренды в сельском хозяйстве, Лукашенко одним из первых схватился за эту идею: он всегда нюхом чуял, на чем можно, что называется, набрать очки. Начал проводить какие-то реорганизации в совхозе — скажем откровенно, лично мне не всегда понятные. Но «маяки» были нужны, в ЦК КПБ за молодого, энергичного «маяка» ухватились и решили обобщить опыт. В хозяйство приехали партийные работники, ученые... Садились в его маленьком кабинете, и он «забалтывал» всех, часа по четыре говорил без остановки. На фермы, на машинные дворы не ходили — все видели, что смотреть на это убожество нечего.

После этого пути наши на некоторое время разошлись и сошлись, только когда мы оба стали депутатами Верховного Совета Беларуси 12-го созыва. Надо сказать, он быстро стал широко известен. В первую очередь потому, что выступал по любой теме — от искусственного осеменения скота до духовного совершенствования личности. Относились к нему депутаты в большинстве иронически. Но и отрицательных эмоций тоже не было...

— Как к городскому чудаку...

— Что-то в этом роде. Тем более что и в политических воззрениях был он крайне неразборчив. Сразу рванулся к БНФ, вместе с ними вносил в Овальный зал только утвержденный тогда бело-красно-белый флаг, очень дружил с Зеноном Позняком, ездил вместе на митинги. Потом перешел в другую фракцию, потом «примазался» к коммунистам.

Когда развалился Союз, он пытался создать свою коммунистическую фракцию. А потом Шушкевич с Кебичем решили дать ему возможность заниматься проблемой, на которой он «сломает шею», — борьбой с коррупцией. А эта борьба и оказалась тем коньком-горбунком, на котором Лукашенко въехал во власть.

Помните знаменитый доклад по борьбе с коррупцией? Набрал он туда непроверенных фактов, — Юра Малумов, Михаил Сазонов и нынешний зам. генерального прокурора Михаил Снегирь — все тогда говорили, предупреждали: факты не проверены, использовать их нельзя. Их нужно проверять...

Но Лукашенко их немедленно обнародовал — ему не нужна была объективность, ему нужен был имидж. Словом, он пришел во власть.

— Вы пришли во власть, ваша команда...

— Команды не было, было шесть-восемь человек, в том числе и я. Кстати, теперь иногда говорят — мы его привели к власти. Я думаю теперь, что наша помощь, наша доля составила, может быть, процентов 5—10 успеха. Все остальное сделало желание общества видеть именно такого лидера — молодого, нетерпимого. Вспомните, все тогда считали: главное — «мочить» Кебича! Хуже не будет! Против Лукашенко перед выборами выступал разве что Народный фронт...

— Вы говорите, вас было шесть-восемь человек. Давайте назовем «героев» поименно...

— Леонид Синицын, Юрий Малумов, Дмитрий Булахов, позже присоединился Виктор Гончар, Василий Долголев... Вот, в основном, все. Потом Синицын подключил Капитуло...

Словом, и тогда команды не было, и сейчас ее нет.

— Много говорят, что вы тогда занимались финансированием выборов...

— Это не вполне так. Да и финансирование было мизерное. Если сравнивать с финансированием, к примеру, сегодняшних губернаторских выборов в России — масштабы несопоставимые! Разница в 1.000 и более раз в пользу сегодняшней России.

Финансы действительно шли, в том числе через меня — сумма составила на все про все около 1.000 долларов. Тот же Логвинец помогал, еще несколько мужиков...

— Сергей Прокопович из «Руст-инвеста» давал транспорт...

— Да. А кто-то деньги давал на топливо, на суточные...

— Хорошо, вы пришли к власти и начали формировать команду.

— Какая команда... Начали портфели разбирать. Чуть не драчка шла. Управление делами формировал тогда нынешний заместитель министра сельского хозяйства Франц Минько. Потом меня вызвал Лукашенко и сказал: «Я хотел бы тебя видеть в должности управделами».

Я поговорил в семье, мне сын говорит: «Папа, не соглашайся, это же завхоз». Кстати, именно он первым назвал меня завхозом. Потом прозвище было подхвачено и оппозицией, и самим Лукашенко.

Но для меня это было неглавным. В бюджете денег не было, их нужно было зарабатывать, и я поставил перед собой задачу: за 10 лет перейти на самоокупаемость в содержании органов власти. Этого и добивался. Объемы были большими, в последнее время около 100 организаций, около 20.000 работающих.

— Вы собрались, молодые руководители... Вы представляли себе, чего вы хотите? Какой должна быть страна?

— Теперь понимаю, что более или менее ясных представлений не было. Но мы считали, что сумеем создать команду, которая будет работать на пользу белорусскому народу. А получилось все как раз наоборот.

В том числе и потому, что наш лидер если и представлял себе, что нужно делать, то совершенно не знал, как. Но если бы он окружил себя опытными практиками, то за эти 7 лет можно было бы многое сделать. И страна развивалась бы, и люди не были бы в нищете. Но ему всегда казалось, что он все знает сам. Что он одновременно и президент, и прокурор, и судья...

Кстати, это его убеждение усердно подогревалось множеством подхалимов.

— А разве тогда, когда вы шли во власть, не было видно, что это человек, который все подминает под себя?

— Если честно говорить, то было. Но не хотелось упускать шанс. Да и в первые годы Александр Григорьевич еще работал, советовался с другими. И не только с нами...

— Кстати, как вы теперь считаете, это правда, что не бывает худшего пана, чем из хамов пан?

— Конечно, это правда... Так получилось. Но и тут был выход: если бы все мы просто работали сутками — результат был бы. А теперь я сомневаюсь, что Лукашенко даже в своем совхозе работал как следует. Правда, первое время какое-то рвение еще было... А потом, почти все те 5 лет и 5 месяцев, которые я был рядом с ним, он работал в сутки не более трехчетырех часов. Он приезжает — первым делом выслушивает службу безопасности, потом встречается с прессой. Вызывает кого-то с отчетом для галочки — все, на этом его работа кончается, примерно в два часа дня.

Потом в Дрозды... А там теннис, хоккей... Как можно работать, когда через день хоккей в пять часов и через день — теннис?

И вот что получается: сам толком не работает, инициативу проявлять не позволяет — все боятся, что за инициативу можно пострадать. Свое мнение формирует на основе мнений одного-двух человек. Из Шклова ему кто-то позвонил, что-то сказал... К примеру, Володя Малиновский, старый товарищ и учитель, который у секретаря парткома колхоза имени Ленина Лукашенко был председателем... И это мнение уже становится государственной политикой. Разве при таких стратегах Беларусь может развиваться?

— А с чего начались проблемы в ваших с ним взаимоотношениях?

— С того, что начались репрессии против близких мне людей. А вокруг меня, надо сказать, было несколько серьезных предпринимателей, которые, не нарушая законов, много делали для республики... Это, в первую очередь, Виктор Логвинец, других называть не хочу, потому что... все эти люди уже просчитаны, кого-то разорили, кого-то довели до инфаркта...

Да и со мной он работал так: идем по реконструируемому стадиону, и президент распределяет, кому и что надо сделать, как финансировать... А мне показывает самый сложный объект — козырек, где правительственная ложа...

— Этот объект тебе.

— Хорошо, а деньги где взять?

— У тебя столько друзей-предпринимателей... Решай!

Я помню, тогда мы около 350 писем предпринимателям написали с просьбой помочь. Но деньги собрали и с задачей справились.

Другое дело, что с предпринимателями так обращаться нельзя. Я сам прошел эту школу и знаю, как достается каждый рубль... И если бы с предпринимателями Беларуси не обращались такими способами, они приносили бы такой доход, что никому и не снилось! А так у нас процентов 70, если не 80, предпринимателей уехали. Все увезли с собой, лишь бы только не иметь дело с этим руководством Беларуси.

Что говорить — в первые годы моей работы иностранные инвесторы, что называется, в очереди стояли — хотели вкладывать деньги в Беларусь. В ее промышленность, сельское хозяйство...

Но за 7 лет ничего так и не было внедрено, только что «Форд», да и тот ушел.

— Как вы считаете, насколько правда то, что говорят об исчезновении людей?

— Я этим специально не занимался, не исследовал. Но по той информации, которой я владею, причастность руководства Беларуси к их исчезновению очевидна. А что касается следователей, которые пролили свет на это дело, могу сказать однозначно: это большие патриоты Беларуси, очень мужественные и честные люди!

— Вы думаете, что это правда?

— Уверен, что так.

— А ваше отношение к утверждениям, что Мацкевич и Божелко пострадали не за заговор против президента, а за то, что попытались восстановить истину с исчезновениями людей?

— Я с большим уважением отношусь к Мацкевичу и Божелко. По моей информации, им не хватило двух-трех недель... Истина была бы установлена.

Знаю, что Олег Божелко через генерального прокурора России Устинова заказал вагон с оборудованием, которое могло под землей опознавать трупы. Вагон шел из Свердловска и то ли с понедельника на вторник, то ли со вторника на среду должен был прибыть. Но последовала чья-то команда — и он вернулся обратно. Если бы власти были ни при чем — зачем им бояться установления истины?

— Что вы можете сказать о президентском фонде? Утверждают, что вы занимались счетами, на которых концентрировались деньги фонда. Вообще вас в Беларуси иногда называют «кошельком президента»...

— Так говорят те, кто не знает фантастической подозрительности и недоверчивости Лукашенко. То есть фондом занимается лично он и Шейман. Я к этому отношения не имел. Но могу уверенно сказать, что в фонде накапливаются государственные деньги. То есть деньги, заработанные обществом. И заработаны они, скорее всего, на продаже оружия, военной техники. Сумму назвать не могу, не знаю. Но она велика...

— Но продавать оружие — не преступление. Россия продает его в больших объемах.

— Да, не преступление. Но деньги от его продажи должны поступать в государственный бюджет и расходоваться под контролем государства.

— А какое это оружие и куда продается?

— Это оружие, которое в больших количествах осталось от Советской армии. И продается оно в Турцию, Ирак...

— Это деньги наличные или безналичные?

— Думаю, что и те и другие.

Вообще хочу сказать, что за минувшие 7 лет Беларусь не то что не продвинулась к демократии, а более того — в Беларуси повторяется 37-й год! К примеру, тотальный характер приняло прослушивание телефонов граждан. Не могу сказать точно, какая сумма — кажется, около 20 миллионов долларов — потрачена в последнее время на специальное оборудование, дающее возможность при «прослушке» отличать граждан по голосу... А основные руководящие кадры прослушиваются поголовно! Все!

— Но есть такой человек, которому Лукашенко доверяет?

— Думаю, что нет такого человека. Он никогда не доверял, например, Коноплеву. С Шейманом они просто повязаны общими преступлениями, деньгами...

— Кстати, о Шеймане... Много говорят, что «лиозненский выстрел» был из пистолета Шеймана...

— Не могу сказать точно. При всеобщей подозрительности в «команде» подробностей никто никогда никому не рассказывал.

— Поскольку хозяйственные дела шли все равно через вас, не можете ли вы на основе денежного содержания сказать: насколько выросли за последние годы охранные службы?

— Я этим непосредственно не занимался, деньги шли напрямую. Но уверенно могу сказать, что с августа 1999 года эти службы выросли примерно в 200 раз. Сегодня у него охраны более 2.000 человек. Даже для того, например, чтобы проехать в Острошицкий Городок, только ГАИ Минской области увеличено на 250 человек. А ездит он туда два-три раза в месяц.

— Последней каплей, переполнившей ваше терпение, был арест Логвинца?

— Когда его арестовали, я был в командировке. Мне позвонили и сообщили. А Логвинец для меня был и остался как брат — я испытал настоящий шок. Он за пять лет моей работы до миллиона долларов принес в собственность государства. Мало того — именно за счет его средств всегда покупались личные вещи для Лукашенко — одежда, обувь и все остальное... Я сразу хотел уволиться. Пошел к президенту, он начал на меня орать. Потом я еще несколько раз поднимал эту тему, и он однажды заявил мне: он сидит в тюрьме вместо тебя!

Потом, когда ничего не на-

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

шли такого, что можно было ему инкриминировать, справедливость наконец восторжествовала. Логвинца отпустили.

Я продолжал работать. Но мне кажется, Лукашенко не мог пережить, что получилось все не так, как он хотел. И вот 3 декабря был издан указ: за неоднократное невыполнение указаний президента управделами Титенкову объявить полное служебное несоответствие.

Такой юридической формулировки не существует вообще, это незаконно.

Думаю, он ожидал, что поползу к нему на коленях, как это делают некоторые, и буду просить милости. Но я написал заявление и ушел. Мои заместители тоже хотели написать заявления об уходе, но я их отговорил — массовый уход мог бы повлечь за собой репрессии. Я даже уверен, что большинство оказались бы за решеткой — просто так, в отместку...

Словом, поехал я в родные места, побывал на могилах родных. Потом сел в машину и уехал из Беларуси. Вслед пошла информация, что Титенков в бегах. Через врача президента Ирину Степановну договорился о встрече с ним, приехал. Договорились, что уезжаю из Беларуси, но если буду нужен — меня всегда можно найти.

— Я знаю, Иван, что ты порядочный человек... Езжай.

На том и расстались.

Потом говорили, что я в Москве зарабатываю деньги под выборы Лукашенко.

Потом несколько раз приезжал в Беларусь. Вслед опять пошла информация, что вокруг меня собираются недовольные режимом. После чего вообще перестал ездить на Родину, уже год не был.

— А теперь ситуация опять обострилась?

— Обострилась она давно — ведь я практически единственный, кто ушел, хлопнув дверью. Но особенно после моего последнего интервью для «Беларускага часу». Где я от президента отмежевался, сказал, что перестал уважать Лукашенко как человека и как президента. Тогда Лукашенко, исповедующий принцип «сам дурак», заявил о каких-то 42 миллионах долларов, которые я украл...

Вы знаете, все годы моей работы в качестве управляющего делами меня проверяли по 5 — 7 раз в месяц — все мои службы, все подведомственные организации. И если бы была хоть малейшая зацепка — никто бы не выпустил меня из Беларуси. Неизвестно, где бы я был, какой бы срок отбывал.

Я ничего не боюсь, мне нечего скрывать. Единственное, чего хочу — чтобы в Беларуси прошли демократические выборы. Народ должен спокойно разобраться и выбрать человека, который действительно принесет пользу.

И если эти семь лет президентства Лукашенко отбросили нас назад на 15-20 лет, то уж следующие пять лет его руководства поставят страну на колени.

— А есть надежда на то, что выборы не будут подтасованы?

— Могу сказать твердо, что Лукашенко просто так власть не отдаст.

— О чем свидетельствует, наверное, и опыт референдума 1996 года, когда вы были очень активны. Сегодня можете ли вы сказать, что референдум не был сфальсифицирован?

— Давайте будем говорить честно — в 1996 году еще очень многие надеялись на Лукашенко, я тоже... Результат референдума во многом продиктован этими надеждами.

— Но можете ли вы сказать, что фальсификаций не было?

— Нет, такого я сегодня сказать не могу.

«День», 7 июля 2001 года Хартия'97

Дзе Дзмітры Завадскі?

Адкрыты запыт да Генеральнага Пракурора Рэспублікі Беларусь Віктара Шэймана і Міністра ўнутраных спраў Уладзіміра Навумава

7 ліпеня 2001 года споўніўся год з таго дня, калі знік журналіст Дзмітры Завадскі. Следства па справе яго выкрадання скончанае, але пры гэтым беларускія праваахоўныя органы так і не далі адказу на галоўнае пытанне: дзе Дзмітрый?

У траўні на брыфінгу па выніках следства прадстаўнікі Пракуратуры Рэспублікі Беларусь паведамілі, што не маюць звестак пра месца знаходжання Завадскага. А ўжо ў чэрвені ў Інтэрнеце і друку з'явіліся заявы былых следчых пракуратуры Алега Случака і Дзмітрыя Петрушкевіча, якія паставілі пад сумненне вынікі следства і жаданне праваахоўных органаў адшукаць ісціну па справе.

Безумоўна, Пракуратура і МУС у першую чаргу павінны быць зацікаўлены ў тым, каб абвергчы гэтыя абвінавачванні і данесці да грамадскасці свой пункт гледжання на гэтую справу, але чамусьці не робяць гэтага. Не ведаем мы Вашай рэакцыі і на заяву Аляксандра Лукашэнкі аб тым, што ён гатовы праверыць, ці сапраўды Завадскі ды іншыя зніклыя пахаваныя на Паўночных могілках у Мінску і даў дазвол на эксгумацыю пахаванняў «у прысутнасці любых экспертаў, прадстаўнікоў пасольстваў, грамадскасці».

20 чэрвеня БАЖ звярнулася да Вас з просьбай правесці прэс-канферэнцыю і адказаць на пытанні, якія ўзніклі пасля заяў былых следчых пракуратуры Алега Случака і Дзмітрыя Петрушкевіча. Міністэрства ўнутраных спраў адказала, што «міністр не бачыць сэнсу ў правядзенні вузканакіраванай сустрэчы з журналістамі на тэму знікнення тэлеаператара ОРТ Дзмітрыя Завадскага, бо толькі адкрытае судовае разбіральніцтва назаве вінаватых і дасць канчатковыя адказы». А на наш зварот у пракуратуру ніякага адказу мы не дачакаліся да гэтага часу.

Між іншым, Закон «Аб друку і іншых сродках масавай інфармацыі» гарантуе журналістам права запрошваць і атрымліваць інфармацыю – права, прадугледжанае Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь. Грамадству неабходная праўдзівая інфармацыя пра лёсы зніклых людзей, і нашы подпісы пад гэтым лістом павінны пераканаць Вас у гэтым.

Мы і надалей будзем настойліва патрабаваць адказу на пытанне: што насамрэч здарылася з Завадскім. Пытанне **ДЗЕ ДЗМІТРЫЙ ЗАВАДСКІ?** мы накіроўваем асабіста да Вас. Чакаем Вашага адказу.

1. Літвіна Ж., прэзідэнт ГА «БАЖ»
2. Гуляеў А., віцэ-прэзідэнт ГА «БАЖ»
3. Бастунец А., віцэ-прэзідэнт ГА «БАЖ»
4. Тамковіч А., віцэ-прэзідэнт ГА «БАЖ», галоўны рэдактар газеты «День»

5. Мельнікаў Э., віцэ-прэзідэнт ГА «БАЖ»
6. Пастухоў М., кіраўнік Цэнтра прававой абароны СМІ пры ГА «БАЖ»
(і яшчэ 268 подпісаў журналістаў і сябраў рэдакцый)

Збор подпісаў працягваецца

АБСЕ чакае прэзідэнцкіх выбараў

Статус Беларусі ў Парламенцкай асамблеі АБСЕ не змяніўся: крэсла засталося пустым. Такі асноўны вынік летняй сесіі ПА АБСЕ, якая з 6 па 10 ліпеня праходзіць у Парыжы.

Пасля антыканстытуцыйнага рэферэндуму 1996 года ПА АБСЕ прыняла рашэнне прызнаваць адзіным легітымным парламентам на Беларусі разагнаны Вярхоўны Савет 13 склікання; Нацыянальны сход застаўся па-за гульнёй як незаконны орган. Пасля таго яшчэ два разы пастаянны камітэт ПА АБСЕ пацвярджаў паўнамоцтвы Вярхоўнага Савета. Аж да сёлетняе зімы. 9 студзеня 2001 года закончыўся пяцігадовы тэрмін паўнамоцтваў ВС, таму ўпершыню паўстала пытанне пра прадстаўніцтва Беларусі ў ПА АБСЕ. Фактычна з зімы ні ВС, ні Палата прадстаўнікоў не прадстаўленыя ў ПА АБСЕ, а месца Беларусі ў гэтай уплывовай арганізацыі пустуе.

На парыжскую сесію паехалі абедзве дэлегацыі: ад ВС – Анатоль Лябедзька, Віктар Хоміч, Уладзімір Кудзінаў ды Яраслаў Раманчук, ад «палаткі» – Анатоль Красуцкі ды Барыс Бікінін. Дарэчы, афіцыйна ў Парыж мусілі ехаць Вольга Абрамава, Уладзімір Навасяд, Аляксандр Шпілеўскі ды Уладзімір Канаплёў, аднак пасля візіту ў Мінск місіі АБСЕ цікавасць у афіцыйнага Мінска да разгляду «беларускага пытання» рэзка ўпала. Гэта і не дзіўна: у часе візіту ў Мінск 30 чэрвеня – 2 ліпеня місіі ПА АБСЕ Ута Цапф ды Урбан Айлін вывучылі ўнутрыпалітычную сітуацыю і прыйшлі да высновы, што дэмакратычных змяненняў на Беларусі не відаць, а таму мяняць яе статус няварта. Пра гэта 5 ліпеня на паседжанні Мандатнай камісіі дакладаў Урбан Айлін. «Мы не ўбачылі ніякага дэмакратычнага прагрэсу, і таму нашая прапанова Мандатнай камісіі палягала ў тым, каб месца Беларусі заставалася вольнае», — так патлумачыў шведскі сацыял-дэмакрат сваю пазіцыю.

6 ліпеня «беларускае пытанне» разглядаў Пастаянны камітэт ПА АБСЕ. Супраць прапанаванага Мандатнай камісіяй праекта рэзалюцыі выступілі чатыры дэлегацыі: Расіі, Малдовы, Кыргызстана ды Таджыкістана, — таму юрыдычнага рашэння прынята не было. Таму статус Беларусі не змяніўся: ВС не прызнаецца з-за заканчэння паўнамоцтваў, а Палата прадстаўнікоў не прызнаецца, бо сфарміраваная недэмакратычна.

Віцэ-спікер Анатоль Лябедзька не хаваў задавальнення ад рашэння па «беларускім пытанні». «Спадар Селязнёў (не ведаю, па якіх матывах), фактычна ізноў дапамог Вярхоўнаму Савету. Ён з дапамогай дэлегацыяў Малдовы, Кыргызстана і Таджыкістана, заблакаваў прыняцце рэзалюцыі, якая юрыдычна замацоўвала статус «пустога крэсла» для Беларусі. Не буду хаваць, у нас была падрыхтаваная заява дэлегацыяў некалькіх дэмакратычных краінаў, якія б таксама гэта зрабілі, але першым высунуў гэтую ініцыятыву Селязнёў, і нас гэта вельмі задаволіла. Фактычна, пытанне аб статусе Беларусі зноў адкладзена ўжо на зімнюю сесію, што адбудзецца на пачатку наступнага года. І гэта, відаць, самая галоўная падзея для нас сёння», — заявіў у інтэрв'ю радыё «Свабода» А.Лябедзька.

Рыгор БУЯН

К белорусскому народу и международной общественности

На 9 сентября 2001 года в Республике Беларусь назначены президентские выборы. Нет сомнения в том, что если выборы будут честными, открытыми и свободными, то белорусский народ изберет достойного руководителя нашей страны.

Однако уже в самом начале избирательной компании действующая власть во главе с Лукашенко приступила к подготовке фальсификации выборов. При формировании Центральной и территориальных избирательных комиссий грубо нарушены Конституция и действующее законодательство. В их состав преднамеренно были включены считанные единицы из 600 представителей демократических партий и общественных объединений, выдвинутых в соответствии с избирательным Кодексом. Власти в нарушение закона уже заготовили списки членов участковых избирательных комиссий. В них опять нет представителей демократических партий, зато преобладают те, кто участвовал в фальсификации результатов парламентских выборов осенью 2000 года.

Очевидно, что Лукашенко решил повторить прошлогодний сценарий фальсификации выборов. Заранее планируется объявить его победителем, хотя достоверно известно: за Лукашенко даже на старте избирательной кампании намерено проголосовать около 20% избирателей, и при этом его рейтинг неуклонно снижается.

Вопреки закону Лукашенко фактически уже начал свою избирательную кампанию. Он ежедневно не сходит с телеэкранов, в то время как на других претендентов государственными СМИ изливаются потоки грязи и клеветы.

Совершенно очевидно: Лукашенко готовится захватить власть еще на один срок обманным, а при необходимости, и силовым путем. Если это произойдет, то страну ожидает еще большая политическая и экономическая изоляция, развал экономики и резкое снижение уровня жизни. В результате Беларусь может исчезнуть с карты Европы как самостоятельное государство.

Мы, претенденты в кандидаты в Президенты Республики Беларусь, руководители демократических партий и общественных объединений, исходя из чувства ответственности за будущее страны:

1. Обращаемся ко всем гражданам Беларуси с призывом противостоять нарушениям закона со стороны правящего режима, а также содействовать избранию нового, достойного Президента страны.

2. Заявляем о готовности координировать свои действия с целью:

2.1. консолидации усилий всех претендентов, демократических партий и общественных объединений для смены правящего режима;

2.2. совместного проведения массовых акций протеста, если властью не будут созданы условия для проведения свободных и справедливых выборов.

3. Обращаемся к руководителям предприятий, организаций и учреждений с призывом не участвовать в противозаконных действиях в ходе избирательной кампании.

4. Выражаем уверенность в том, что сотрудники Прокуратуры и Судов, оперативных и иных подразделений КГБ и МВД не будут выполнять указания должностных лиц, идущие вразрез с положениями Конституции и законов.

5. Призываем прокуроров внести протесты по фактам нарушений законности при формировании территориальных избирательных комиссий.

6. Предлагаем президиумам областных, Минского городского Совета депутатов, районных Советов депутатов, соответствующим исполнительным комитетам повторно рассмотреть вопрос о включении в состав образованных территориальных избирательных комиссий представителей партий, общественных объединений, трудовых коллективов, а также граждан, выдвинутых путем сбора подписей, которым было отказано во включении в состав комиссий.

7. Признавая судьбоносное значение для всего белорусского народа наступающих выборов, считаем принципиально важным прохождение каждым кандидатом в Президенты специального медицинского обследования на предмет возможности исполнения возложенных на Президента страны функций управления государством.

8. Обращаемся к ОБСЕ и другим международным организациям, к правительствам и парламентам европейских стран с просьбой содействовать проведению свободных и справедливых президентских выборов и укреплению демократии в Беларуси.

Мы уверены: сила — в единстве действий, и не сомневаемся: народ изберет нового, достойного Президента Республики Беларусь!

ПОДПИСАЛИ:
ПРЕТЕНДЕНТЫ В КАНДИДАТЫ В ПРЕЗИДЕНТЫ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ:
Владимир ГОНЧАРИК
Семен ДОМАШ
Сергей КАЛЯКИН
Павел КОЗЛОВСКИЙ
Михаил ЧИГИРЬ
Сергей АНТОНЧИК
Константин КОНОНОВИЧ
Валерий ЛЕВОНЕВСКИЙ
Николай МЕКЕКО
Виктор ТЕРЕЩЕНКО
Александр ЯРОШУК

ОТ ПОЛИТИЧЕСКИХ ПАРТИЙ:
Александр ДОБРОВОЛЬСКИЙ — Объединенная Гражданская партия
Владимир НИСТЮК — Белорусская социал-демократическая партия (Народная громада)
Елена СКРЫГАН — Партия коммунистов Белорусская
Леонид ЛЕМЕШОНОК — Белорусская партия труда
Валентина ПОЛЕВИКОВА — женская партия «Надзея»

ОТ ОБЩЕСТВЕННЫХ ОБЪЕДИНЕНИЙ И ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ СОЮЗОВ:
Василий ЛЕОНОВ — Председатель оргкомитета общественного коалиционного движения «За новую Беларусь»
Ирина ЖИХАРЬ — Белорусская организация трудящихся женщин
Мячеслав ГРИБ — Председатель Верховного Совета 12-го созыва
Геннадий ГРУШЕВОЙ — фонд «Детям Чернобыля»
Гарри ПОГОНЯЙЛО — Белорусский Хельсинкский Комитет
Людмила ПЕТИНА — Женское независимое демократическое движение
БОРИС ЗВОЗСКОВ — Общественное объединение «Правовая инициатива»
Александр БУХВОСТОВ — Профсоюз автосельхозмашиностроения
Геннадий БЫКОВ — Свободный профсоюз Белорусский
Станислав БОГДАНКЕВИЧ — Почетный Председатель Объединенной Гражданской Партии
Василий ШЛЫНДИКОВ — Гражданский комитет «Выбор 2001»

Обращение принято 26 июня 2001 г., окончательно согласовано 3 июля 2001 г.

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

Хто абслугоўвае «зялёны рух» на Беларусі

У нумары НАШАЙ СВАБОДЫ за 20 чэрвеня бягучага года была надрукаваная інфармацыя «Сход беларускіх зялёных» пра сустрэчу няўрадавых экалагічных арганізацыяў. Вядомы беларускі эколаг, заснавальнік і рэдактар газеты «Белавежская пушча», кіраўнік ініцыятыўнай групы «Асацыяцыя беларускіх зялёных» Валеры Дранчук, які быў удзельнікам сустрэчы, мае іншыя меркаванні пра гэтае мерапрыемства.

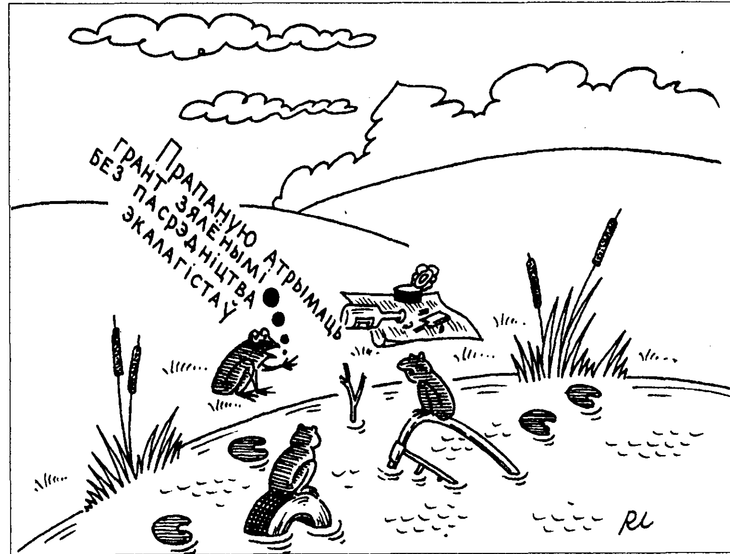
Інфармацыя ў стылі аморфнай справаздачы, на мой погляд, скажае дух, змест і сутнасць трохдзённага мерапрыемства, якое заслугоўвае не толькі грамадскай зацікаўленасці, але не менш пільнай патрабавальнасці да яго вынікаў. У пазіцыі рэпарцёра, як падаецца, асобныя акцэнты ўспрымаюцца як ацэнкі, пры гэтым яны альбо недакладныя і супярэчаць праўдзе, альбо свядома завышаныя.

«Орхускі» кампанент – аб доступе насельніцтва да інфармацыі, судовых зыскаў і разбораў, вылучаны Л.Сіманавым як спраўджаны, практычна адсутнічаў на сустрэчы і закранаўся хіба што мімаходзь. Праблемы ўстойлівага развіцця засталіся нераскрытымі ў той форме, у якой падаваліся на сустрэчы, таму не выклікалі ў прысутных жывога водгуку. Роля Сусветнага банка ў іх вырашэнні выглядала ў кантэксце дыскусіяў пакуль што і занадта гіпатэтычна, і неадназначна ва ўмовах сучаснай Беларусі, таму «асаблівая ўвага» да яе ўспрымаецца хутчэй як аўтарскі аванс арганізатарам.

Аўтар, калі ён прысутнічаў на сустрэчы, не мог не адчуць, што ўвага прысутных зрабілася своеасаблівым таварам для функцыянераў сённяшняга экалагічнага руху ў Беларусі, якою можна маніпуляваць, якую можна расцягваць і адцягваць, дзяліць і прыўлашчваць — замест таго, каб сканцэнтраваць на самым галоўным, на стратэгічных накірунках дзеяння ў цяперашніх беларускіх умовах. Гэтага вымагала перш-наперш мэта сустрэчы, названай як стратэгічная (а не нацыянальная, паводле паведамлення Л.Сіманава).

Таму цэнтральным месцам сходу варта было б назваць найперш дэбаты: могуць альбо не могуць «зялёныя» ўплываць на ўладныя рашэнні. Экалагісты, якія прыехалі з розных куткоў Беларусі, спрачаліся на гэтую тэму досыць шчыра і канструктыўна, закранаючы праблему галоснасці, выхавання і адукацыі, структурнай арганізацыі экалагічнага руху, адзінага ўплывовага выдання, прыярытэтаў праектнай дзейнасці, нескарыстанасці сродкаў абаронна-ратаўнічай практыкі і правасуддзя. Пытанняў сабралася так шмат, што, здавалася, іх хопіць на некалькі рэзалюцыяў. І такія прапановы з залы былі: прыняць галоўную рэзалюцыю аб стратэгіі экалагічнага руху з выхадам на самыя балючыя праблемы прыроднага і навакольнага асяроддзя.

У дадатак я прапанаваў сходу прыняць дзве асобныя рэзалюцыі: па адзіным перыядычным выданні, каб спыніць самадзейны газетна-выдавецкі раздроб і рабіць прафесійную «зялёную» газету, гуртуючы аднадумцаў, а таксама рэзалюцыю па праектнай дзейнасці экаарганізацыяў, каб абараніць экалагічны рух ад «грантадзялкоў», якія добра налаўчыліся прыбіраць да рук дапамогу заходніх падаткаплатнікаў. Усе прапановы выказваліся з разлікам, што яны абавязкова ўвойдуць у выніковыя дакументы, што і прадугледжвалася працэдурай. (Для параўнання ў Л.Сіманава: «Выніковыя дакументы сустрэчы адлюстравалі імкненне экалагічных няўрадавых арганізацыяў Беларусі да супрацоўніцтва з дзяржаўнымі прыродаахоўнымі органамі...»).

На жаль, да большасці арганізатары акурат не прыслухаліся (ініцыятыва была менавіта ў іхніх руках і кантралявалася камандай вядучых-трэнераў). У рэшце рэшт, прыняцце дакументаў было цалкам сарванае і ўдзельнікі стратэгічнай сустрэчы, пагаманіўшы тры дні, раз'ехаліся ні з чым.

У гэтай сітуацыі я мусіў перад калегамі-экалагістамі зрабіць заяву, што наш экалагічны рух абслугоўваюць людзі, якія альбо не здольныя гэта рабіць, альбо свядома, з дапамогай адмысловых тэхналогіяў, падаўляюць грамадскую ініцыятыву і мэтапланава стрымліваюць дзейнасць няўрадавых арганізацыяў, навязваючы ім ці то штучнае сяброўства з банкамі, ці то супрацоўніцтва з уладамі. А людзі, якія паверылі арганізатарам, прыехалі ў сталіцу з розных куткоў Беларусі, каб адчуць сябе мацнейшымі хоць бы агульнасцю мэтаў, былі цынічна скарыстаныя ў якасці «пратакольнага мяса». Лічыць, што гэта ад недахопу розуму ці досведу арганізатараў (ужо чуваць і такія меркаванні), хутчэй за ўсё наіўна.

Варта сказаць і пра тое, што сустрэча ладзілася на грошы нідэрландскай арганізацыі «*Milieukontakt Oost-Europa*» праз свайго партнёра ў Беларусі – грамадскую арганізацыю «Экалагічная ініцыятыва «Буренко» пры чынным удзеле вядомых мінскіх арганізацыяў «Белая Русь» і «Экадом» (менавіта гэтыя дзве ГА і трымалі ролю арганізатараў сустрэчы). Што да «Буренко», дык мала хто ведаў, адкуль яна, такая, узялася на Беларусі, пакуль чыноўнік мінпрыроды, які прысутнічаў на сустрэчы, не згадаў пра яе «бацькоўскае» ўлонне ды клопаты двух міністэрстваў – прыродных рэсурсаў і замежных справаў. Можа, адсюль такая сцэнарная загатоўка сходу? Магчыма, тут варта пашукаць прычыну планаванага выніку трохдзённай стратэгічнай сустрэчы на агульным фоне амягла-аморфнага беларускага «зялёнага» руху?

На жаль, замежныя грантадаўцы ўсё часцей «праколваюцца» на беларускіх так званых няўрадавых арганізацыях, карыстаючыся сумніўнымі паслугамі досыць вузкага кола людзей, якія з камсамольскіх часоў прыватызавалі зялёную ідэю ў краіне. Не маючы дастатковага ўяўлення пра іхні досвед і рэйтынг, дый наогул пра сітуацыю ў Беларусі, нашы партнёры (не абавязкова з Амстэрдама) выдаткоўваюць грошы часам на падмацаванне гэтых арганізацыяў ды іх атачэння, а не на ўмацаванне праўдзіва рэальнага экалагічнага руху, сапраўды адкрытага для грамадства. Калі б было інакш, мы сёння цешыліся б з чарговага плённага выніку на карысць зялёнай Беларусі.

У гэткім звязку магу дапусціць, што інфармацыйнае паведамленне спрытна ляжа ў тэчку са справаздачай за адпрацаваны «стратэгічны» праект, а наступны сход «зялёных» (абяцаны на люты-сакавік 2002 года) будуць рыхтаваць тыя ж «Буренко»-менеджэры.

Валеры ДРАНЧУК

Што баліць півоварам

Супаўшы па часе з крызісам беларускіх піўзаводаў росквіт расійскай піваваранай вытворчасці абумовіў павышаны попыт беларусаў зусім на не сваё піва. Па афіцыйных дадзеных, імпарт піва ў краіну складае 450 тысяч дэкалітраў штогод. Але спецыялісты ацэньваюць рэальныя аб'ёмы імпарту ад 5 да 7 мільёнаў дэкалітраў. Такія разыходжанні ў статыстычных дадзеных сведчаць толькі аб тым, што збольшага піва трапляе на Беларусь кантрабанднымі шляхамі, а адпаведныя органы на гэта заплюшчваюць вочы.

Беларускага піва беларусы выпілі за мінулы год 23,5 мільёна дэкалітраў, і толькі дзякуючы адчувальнай розніцы ў коштах з расійскім. Гэта меней за наяўныя магутнасці ўсёй галіны – 35 мільёнаў дэкалітраў штогод.

Беларускае піва карыстаецца недастатковым попытам, і прымусіць спажыўцоў яго купляць немагчыма. А з-за дзяржаўнай замовы на сыравіну піваварарныя заводы былі вымушаныя купляць ячмень, які вырошчвае наша сельская гаспадарка. А ён на 29% не адпавядае дзяржстандарту па ўтрыманні бялку і на 81% – па колернасці. Прычым абыходзіцца гэты ячмень амаль удвая даражэй, чымсьці той, што на сусветных рынках. Пазбавіць ад гэтага мог толькі неўраджай. Толькі сёлета, калі аб'ёмы вытворчасці піва ўжо паменелі на 20%, беларускі ўрад вывеў піваваранны ячмень па-за дзяржзамову, але з гэтымі захадамі, на думку дырэктара Брэсцкага завода безалкагольных напояў Алега Кісяля, урад спазніўся не менш як на 3 гады.

Разам з тым, паводле афіцыйных дадзеных, экспарт за мяжу айчыннага піва летась узрос у 2 разы. У той жа час па Беларусі піва розных піўзаводаў свабодна рэалізоўвацца не можа праз усталяванае размеркаванне акцызных плацяжоў сярод мясцовых бюджэтаў. На сёння больш за 120 гатункаў піва вараць 17 вытворцаў у розных раёнах Беларусі, а беларускія аматары піва збольшага знаёмыя толькі з абмежаванай колькасцю гатункаў. Акцызныя плацяжы з піва трапляюць у мясцовы бюджэт па месцы знаходжання завода-вырабніка, нават з піва, якое было рэалізаванае ў іншым рэгіёне. Тым самым гэты мясцовы бюджэт недаатрымлівае пэўныя сродкі, бо «чужынскае» піва перабівае попыт на мясцовае, і каб гэтаму запабегчы, мясцовыя ўлады перакрываюць доступ канкурэнтам на мясцовы рынак. У выніку — у сваім рэгіёне кожны піўзавод займае манапольнае становішча.

Са словаў Алега Кісяля, досыць багата шкодзіць нашаму піву яго залішняя антырэклама ў СМІ, якая прывучыла спажыўца да думкі, што наша піва горшае за замежнае. На ягоную думку, яно не горшае, а проста іншае, разлічанае на аматара. У адрозненне ад расійскага, варыцца яно па класічных рэцэптах: 21 дзень вытрымкі і 8 дзён браджэння. А сучасныя расійскія кампаніі перанялі новыя заходнія тэхналогіі, па якіх піва гатуецца за 14 дзён. Калісьці такія тэхналогіі спрабавалі выкарыстаць чэшскія піваварыы, але чэхі такое піва не ўхвалілі і назвалі «піўной вадой». Беларусам новае піва прыйшлося даспадобы. Да ўсяго новыя тэхналогіі дазваляюць выпрацоўваць піва за кароткі тэрмін з меншымі выдаткамі. Таму, як прызнаў дырэктар Брэсцкага завода безалкагольных напояў, ні ягонаму, ні іншым піўзаводам у далейшым тым не менш нікуды не дзецца ад пераходу на сучасныя тэхналогіі варкі піва.

Да інвестыцыйных захадаў «Балтыкі» ў бок «Крыніцы» кіраўнікі астатніх піўзаводаў ставяцца негатыўна. Хоць бы з таго, што планаваныя магутнасці прадпрыемства ў 30 мільёнаў дэкалітраў на год цалкам перакрыюць піўны рынак Беларусі, а гэта значыць, што іншым вытворцам давядзецца саступіць. На іх думку, гэта несумленна, асабліва ў адносінах да тых, хто працуе ў правінцыі.

Са словаў начальніка галоўнага вытворча-тэхналагічнага ўпраўлення канцэрна «Белдзяржхарчпрам» Аляксандра Ганчарэнкі, Беларусі будзе дастаткова і 7-8 піўзаводаў, і на кожны патрэбна па 15-25 мільёнаў долараў інвестыцыйных укладанняў. З пачатку крызісу замежныя інвестары, зацікаўленыя ў такіх укладаннях, заўважна актывізаваліся. Рэчыцкім піўзаводам цікавяцца літоўцы, Полацкім і Аршанскім — ангельцы, а чэхі – СП «Арагаст».

Але, каб у нас засталося беларускае піва, вытворцам трэба дапамога дзяржавы. У цяперашняй сітуацыі беларускія піваварыы на працягу трох гадоў настойліва прасілі дзяржаўных прэферэнцыяў. Каб вытрымаць канкурэнцыю з той жа «Балтыкай», трэба мець падобныя ўмовы развіцця, што былі створаныя для яе і для іншых бровараў у Расіі яшчэ ў 1996 годзе.

Калісьці ў Беларусі быў распрацаваны праект пастановы, накіраваны на абарону ўнутранага рынку. Але ён так і не быў зацверджаны.

Толькі сёлета ўдвая паменелі акцызныя плацяжы – да 42 рублёў з 1 літра, і адменены абмежаванні па коштах і рэнтабельнасці. Аднак засталіся не менш значныя перашкоды. Ільготы па мытных плацяжах на ўвезенае абсталяванне прадастаўляюцца толькі замежным інвестарам, а ў айчынных прадпрыемстваў пры жаданні правесці мадэрнізацыю вытворчасці такіх палёгкаў няма.

Алена ЛАБАНАВА

Метро, якое не стала нацыянальным

«Станцыі савецкага метро – комплексныя манументальныя збудаванні з выразным архітэктурна-мастацкім выглядам», – сцвярджае савецкі энцыклапедычны слоўнік. А савецкае заўжды выключае нацыянальнае. Мінскае метро, як кіеўскае, як тбіліскае, — наскрозь савецкае. Дзіва што! Канчатковае рашэнне па выглядзе, аздабленні кожнай перонннай залы, па назве кожнай станцыі прымала ў свой час маскоўская камісія Метрабуда СССР, узброеная адзіна правільнай у свеце савецкай ідэалогіяй.

Натуральна, што напрыканцы 70-ых гадоў за збудаванне і афармленне метрапалітэнаўскіх станцыяў узяліся лепшыя беларускія майстры-архітэктары Ларчанка, Школьнікаў, Пагарэлаў, Івахнішын, мастакі Стэльмашонак, Кішчанка, Даўгала... Гэта іх заслуга ў тым, што мінскае метро (няхай сабе і савецкае!) – адно з адмысловых і прыгажэйшых не толькі ў былым Саюзе. Але якімі сіламі даводзілася гэтага дамагацца. Галоўнай перашкодай у творчай справе сталася бязглуздасць шматлікіх чыноўнікаў і партработнікаў самых розных рангаў, якія не столькі кіравалі, колькі заўзята замінаалі працы.

Станцыю «Плошча Перамогі», як успамінае мастак Уладзімір Стальмашонак, было вырашана зрабіць па вышыні не ніжэй за станцыю «Кастрычніцкая». Надта натуральнае памкненне адзначыць беларускі ўдзел у Вялікай Айчыннай. Але Масква не зацвярджала праект больш года. Маўляў, як так: «Кастрычніцкая» – галоўная станцыя не толькі з пункту гледжання інжынернага (двухузроўневае скрыжаванне метроўскіх лініяў), але і з ідэалагічнага! Нібыта прыніжэнне ролі ленінскай рэвалюцыі – «смерти подобно».

Нерваў тады ў архітэктара Ларчанкі ляснула Бог ведае колькі. Вышыню «пераможнай» станцыі ён разам з Стальмашонкам і Даўгалам адстаяў, а па ходзе справы прапанаваў праект удасканаліць: зрабіць пляц не круглым, а авальным, каб да помніка з вечным агнём дабірацца не праз вуліцу, а пад зямлёй, праз арыгінальны кальцавы пераход. Але тут на дыбкі ўжо паўсталі не маскоўскія, а свае: колішнія сакратар гаркама партыі Таразевіч і начальнік галоўнага архітэктурнага ўпраўлення Грыгор'еў (часу няма, рабіце, як Масква зацвердзіла!). Як гэта часта бывае, дапамагла бяда. У час вяселля маладыя ўскладалі да помніка кветкі, вецер сарваў фату, пацягнуў яе па праспекце. Маладога, які кінуўся ўслед, збіў легкавік. Толькі тады ўмяшаўся ЦК. Былі распачатыя масавыя суботнікі па пераўладкаванні пляцу.

Але мастакоўскія пакуты на гэтым не скончыліся. Па невядомых прычынах чынавенства скасавала мантаж трох вітражоў пры выхадзе на вуліцу Даўгабродскую. У станцыйных узорах-аздабленнях хтосьці (вельмі пільны і ідэалагічна падкаваны) заўважыў быццам габрэйскія сімвалы-міноры. Для вырашэння «семіцкага пытання» ледзь не камісія была створана: партыйныя сакратары на карачках вышуквалі гнюсныя падкопы прайдзісветаў жыда-масонаў. Так, бедакі, і не знайшлі анічога. Дзякаваць Богу, у выніку мы маем станцыю такой, якой яна калісь і задумвалася людзьмі няўрымслівымі і апантанымі. Высокая, светлая, з вытанчанымі калонамі, якія нагадваюць урачыста-святочныя салюты.

Дарэчы, амаль такія ж калоны і на ідэалагічна выверанай «Кастрычніцкай». Плагіят? Можна і так зазначыць. «Кастрычніцкую» з-за інжынерных складанасцяў рабіла Масква, якая ў пошуках творчых ідэяў не саромілася залазіць у чужую кішэню.

Цяжка аздаблялася наша метро. На прыпынку «Парк Чалюскінцаў» з-за інжынерных памылак пры мантажы ў падземным пераходзе былі беззваротна сапсаваныя чатыры мазайкі мастака Кашчанкі. Настрой мастакам і іх памагатым – рабочым Мінскага мастацкага камбіната — псавала яшчэ і тое, што «падземных» грашовых надбавак ім не выплачвалі. А працаваць у метро даводзілася суткамі, нават у час руху цягнікоў. Перашкаджалі і крадзяжы каштоўнага аздабляльнага будматэрыялу. На «Маскоўскай», як ні сачылі, знікалі фларэнцыйскія мазаічныя пліткі, каляровы мармур. На «Плошчы Перамогі» – металічныя ліхтары.

Так, наша мінская падземка пакуль не стала нацыянальнай. Хоць той з пасажыраў, каму абрыдла на «Фрунзенскай» ці «Пушкінскай», можа знайсці адхланне на «Купалаўскай» ці «Плошчы Якуба Коласа». І не атрымалася ў свой час зрабіць станцыю «Няміга» са спрадвечнага беларускага матэрыялу – дрэва (а ўжо існавала тэхналогія іанізацыі драўніны, пры якой яна, захоўваючы знешні выгляд, набывала якасць бетону), але сённяшняя «Першамайская» радуе вока менавіта беларускай кірамікай – чырвоны пас на белым фоне. І ніхто не запярэчыць, што бел-чырвона-белае «Першамайскай» бракуе нацыянальнага.

Так што не бяды. Час не стаіць на месцы. Спадзяюся, на станцыі з віртуальнай назвай «Плошча Незалежнасці» неўзабаве заменяць вельмі савецкія, а таму абыякавыя і пустыя словы «Площадь Ленина». А дзенебудзь у раёне сталічнага Паўднёвага Захаду з'явяцца прыпынкі «Кастуся Каліноўскага» і «Еўфрасінні Полацкай».

Андрэй СТАРЖЫНСКІ

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

Самі па сабе

Беларуская дыяспара за мяжой і метраполія мусяць выйсці з узаемаізаляцыі

На мінулым тыдні 5 і 6 ліпеня ў Мінску ў памяшканні Дома літаратара прайшоў III з'езд беларусаў свету. Гэтымі перадкупальскімі днямі на нацыянальным форуме, арганізаваным Згуртаваннем беларусаў свету «Бацькаўшчына», абмяркоўваліся праблемы беларускіх дыяспараў за мяжой, іхнія стасункі з метраполіяй, наогул стан беларускай нацыі і сітуацыя ў Беларусі.

Даведка НАШАЙ СВАБОДЫ

У Рэспубліцы Беларусь жыве прыкладна 8 мільёнаў беларусаў (81% насельніцтва). Каля 3 мільёнаў жывуць за мяжой. Самыя вялікія беларускія дыяспары ў Расіі (1 мільён 200 тысяч чалавек), ва Украіне (440 тысяч) і ў Польшчы (350 тысяч). Далей ідуць Казахстан (180 тысяч), Латвія (120 тысяч), Літва (65 тысяч), Эстонія (30 тысяч), Узбекістан (20 тысяч), Малдова (20 тысяч).

Не абышлося калі не без скандалу, дык без напружанасці. Яе ўвачавідкі актыўна насаджала дзяржава. Нагадаем, што напачатку Дзяржаўны камітэт па справах рэлігіяў і нацыянальнасцяў прасіў ЗБС «Бацькаўшчына» перанесці дату правядзення з'езда на восень, то бок за прэзідэнцкія выбары. Аднак было вырашана прытрымлівацца статуту арганізацыі і традыцыяў праводзіць з'езд на Купалле. Пасля гэтага намеснік старшыні Камітэта Іван Яновіч змясціў у газеце «Голас Радзімы» артыкул, дзе абрынуўся на «Бацькаўшчыну» з крытыкай за нібыта жорсткую апазіцыйнасць і рэкамендаваў беларускім суполкам за мяжой не ездзіць на з'езд, бо ён, маўляў, мае ператварыцца ў апазіцыйнае палітычнае шоу. Гэтаксама паводзіліся і беларускія амбасады.

У выніку такія захады замінуць правядзенню нацыянальнага форуму пэўны негатыўны эфект далі. 5-6 ліпеня ў Мінску перабывала ўсяго толькі траціна ад чаканых дэлегатаў.

Апрача прадстаўнікоў дыяспараў, з'езд цягам двух дзён наведала багата вядомых дзеячаў культуры, культуры і мастацтва, а таксама палітыкаў з уласна Беларусі. У прыватнасці, сярод з'ездаўцаў давялося бачыць Сямёна Домаша, Уладзіміра Ганчарыка, Станіслава Шушкевіча, Ніла Гілевіча ды іншых. Тэлеграмныя вітанні прыйшлі ад Васіля Быкава, Барыса Кіта і Івонкі Сурвіллы. Гэткім чынам у Доме літаратара сімвалічна стасаваліся і знітоўваліся тутэйшыя беларусы і працяг беларускай нацыі за мяжой.

Чыноўнікаў дзяржаўных органаў, нягледзячы на запрашэнні, была жменька. Іх хопіць пералічыць пальцаў аднае рукі. Праўда, у другі дзень з'езда беларускія ўлады вырашылі паклікаць дэлегатаў з'езда да сябе. Падчас II з'езда беларусаў свету гэта рабіў Лукашэнка, гэтым разам сустрэча адбылася ў Доме ўрада з удзелам міністраў адукацыі і фінансаў, намесніка міністра культуры, старшыні Дзяржкамдруку і намесніка старшыні Дзяржкамітэта па справах рэлігіяў і нацыянальных меншасцяў. На гэтую сустрэчу прыйшло блізу паўсотні дэлегатаў, пераважна з праўладных суполак беларусаў за мяжой. Бальшыня ж дэлегатаў палічыла, што ім там рабіць няма чаго. Вось што сказала на гэты конт кіраўнічка аб'яднання беларусаў у Вялікай Брытаніі Лёля Міхалюк: «Я не хадзіла, я хадзіла да Янкі Купалы». Справа ў тым, што ў адзін час з той сустрэчай астатнія дэлегаты ўскладалі кветкі да помніка паэту.

А вось што распавёў пабываўшы ў Доме ўрада Аляксандр Палескі з Гайнаўкі, што на Беласточчыне: «Усё адбылося амаль так, як я і меркаваў. Перад тым, як мы ім дамо кантраверсійныя, нявыгадныя пытанні, яны зрабілі, так бы мовіць, папераджальныя адказы, што нам не варта было задаваць сваіх пытанняў. Так, раптам я даведаўся, што ўрад зрабіў максімум добрага што да беларускай мовы, ажно наіўна было чагосьці вымагаць...Увогуле ж з'езд адбыўся практычна ў ізаляцыі ад дзяржавы. Цяжка ўявіць такое, напрыклад, у Ізраілі: два месяцы па тамтэйшых каналах гаварылі пра такую важнейшую падзею, як нацыянальны форум».

Без палітыкі ў Доме ўрада не абышлося. Прыйшоўшым туды беларусам замежжа ўручалі асобнікі нядаўна выдадзенага зборніка прамоваў на так званым Другім Усебеларускім сходзе. Назва выдання з 250 старонак аднайменная з цвіковым дакладам Лукашэнкі на тым мерапрыемстве «За сильную и процветающую Беларусь». У адказ нават лаяльныя да рэжыму дэлегаты з'езда беларусаў свету засыпалі ўрадоўцаў скаргамі. Украінскія беларусы хочуць атрымліваць беларускія дзяржаўныя і незалежныя выданні, расійскія вымагаюць хоць бы аднаго беларускамоўнага класа ў Маскве, але беларускія ўлады аніякіх намаганняў дзеля гэтага не прыкладаюць. Пры гэтым быў згаданы прыклад украінскага віцэ-прэм'ера, які паехаў вырашаць аналагічнае пытанне, тыдзень не пакідаў расійскую сталіцу, але дамогся з'яўлення там украінскамоўнага класа.

Самая напружаная сітуацыя ўнутры беларускай дыяспары ў Расіі. Як маюцца беларусы, што жывуць у гэтай краіне, распавядае Алег Рудакоў, кіраўнік іркуцкага таварыства беларускай культуры імя Яна Чэрскага. Яго часта называюць «галоўным беларусам Прыангар'я».

— У Расіі самая вялікая беларуская дыяспара, але лучнасці ўнутры яе няма. У 1999 годзе прайшлі два з'езды: адзін з'езд – пад бел-чырвона-белым сцягам, другі – пад зялёна-чырвоным. На першым казалі па-беларуску, на другім – па-руску. На зялёнасцяжны з'езд сабралася людзей болей, аднак яны нічога не вырашалі, усё — да статутаў — вырашалася кулуарна, у Беларусі, у амбасадзе і яшчэ невядома дзе. Калі мы кажам пра славянскае братэрства, то гэта палітычная акцыя, і далей гэтых словаў нічога не пойдзе. Калі мы хочам захаваць нацыю і годна яе прадстаўляць, то мы павінны быць нацыяналістамі. У здаровым сэнсе: ведаць і паважаць сваю гісторыю, карані і традыцыі, распаўсюджваць іх там, дзе жывеш.

— Што ўяўляе сабой вашае аб'яднанне?

— Наша суполка, якая існуе ўжо 5 гадоў, не займаецца палітыкай, мы не выказваемся ў падтрымку Лукашэнкі ці супраць яго. Але ў нас у сядзібе і ў нашай эмблеме бел-чырвона-белы сцяг і «Пагоня». Чаму? Таму што гэта гістарычныя сімвалы. Мы праводзім нацыянальныя абрады, маем бюлетэнь, фальклорныя гурты. Ствараем суполкі па ўсёй Іркуцкай вобласці. Тут жывуць 50 тысячаў беларусаў, шмат беларускіх вёсак, у кожным раёне – па некалькі. Карацей, мы проста робім справу. У іншых рэгіёнах збольшага ўсё вядзецца да палітызаванасці нейкай, і ў большай ступені такім чынам: ты за Лукашэнку – будзем падтрымліваць, бэнэзфавец – ах, ты сякі-такі.

— Наколькі лёгка на Іркутчыне вызнаваць здаровы беларускі нацыяналізм?

— Самае цяжкае вось што. У маёй грамадзе ёсць не толькі беларусы, якія нядаўна туды перасяліліся, але і іх унукі, іх праўнукі. Яны імкнуцца спазнаць, даведацца пра свае карані, згодныя вучыць гэтую мову. Але прыязджаюць раптам у Беларусь, не чуюць тут беларускай гаворкі і задаюцца пытаннем: гэта нам трэба ці не? Самае цяжкае ў тым, што ў самой дзяржаве няма спрыяльнай нацыянальнай палітыкі, сама дзяржава не зацікаўленая, каб яе дыяспара была годнай і прадстаўляла яе інтарэсы. Усе іншыя краіны моцна ставяць на дыяспару. Дыяспара – гэта не толькі імідж краіны, гэта прасоўванне інтарэсаў, нацыянальная годнасць. Мясцовыя чыноўнікі высокага ўзроўню запрашаюць на розныя імпрэзы, дзе задаюць пытанне, ці падтрымлівае нас Беларусь. Я кажу, што не. А ім няўцям, як гэта так, што мы існуем незалежна ад сваёй дзяржавы.

— Апошнім часам багата кажацца пра крызіс унутры Згуртавання беларусаў свету «Бацькаўшчына», і што без належнай падтрымкі дзяржавы яно з праблемамі дыяспары не зладзіць.

— Не варта і не трэба спадзявацца на дзяржаву. Дужа дзіўна выходзіць. Усе мы крытыкуем дзяржаву, кажам, што яна не займаецца дыяспарай, і ў той жа час прымаем праграму, дзе запісана, што вось гэтае мерапрыемства павінна выканаць міністэрства замежных справаў, вось гэтае – міністэрства культуры. А калі яны адмовяць? Будзем сядзець? Трэба самім канкрэтныя мерапрыемствы планаваць, шукаць сродкаў і праводзіць і не чакаць ласкі ад дзяржаўных органаў.

— Які тады, на вашую думку, мусіць быць агульны прынцып узаемадачыненняў паміж дзяржавай і Згуртаваннем беларусаў свету «Бацькаўшчына»?

— Ідэальны варыянт, калі тут зменіцца ўрад і пачне распрацоўвацца спрыяльная нацыянальная палітыка, каб падтрымліваць цесныя ўзаемавыгадныя стасункі з беларускай дыяспарай. А беларуская дыяспара моцная толькі тая, якая стаіць на нацыянальных пазіцыях. Сёння ўсяго гэтага няма. Значыць, зараз «Бацькаўшчына» павінна займацца тымі праектамі, якія яна можа ажыццявіць без дапамогі беларускага ўрада. На гэта трэба толькі воля і жаданне. Каб, не зважаючы ні на што, рабіць сваю справу.

Што да праблемаў дыяспары, то асноўныя тэзы-закіды да беларускіх уладаў з боку нашых суайчыннікаў у замежжы наступныя. Першае. Маўляў, зрабіце гэтак, каб не было сорамна за Беларусь, а астатняе мы зробім самі. Другое: як вы да нас ставіцеся, так да нас ставяцца і мясцовыя ўлады. Некалькі прыкладаў прывёў у кулуарах з'езда Хведар Нюнька з Вільні. Гэта нежаданне літоўскіх уладаў аднаўляць музей Івана Луцкевіча, які ёсць значным дасягненнем беларускай культуры. Са словаў Х.Нюнькі, нават «пры ўсіх акупацыях – польскай, нямецкай – існаваў беларускі музей». Тое самае з ініцыятывай ушанавання памяці ксяндза Адама Станкевіча: «я дайшоў нават да арцыбіскупа — ён дазволу не даў».

На з'ездзе ў Згуртаванні беларусаў свету «Бацькаўшчына» змянілася старшыня Рады арганізацыі: замест эміграваўшай летась у Чэхію Ганны Сурмач гэтую пасаду заняла маладая Алена Макоўская, якая была старшынёй рабочай групы па правядзенні III з'езда беларусаў свету. Многія дэлегаты з'езда спадзяюцца ў звязку з гэтым на пэўнае рэфармаванне «Бацькаўшчыны». Напрыклад, як мага больш заангажаваць у справы беларускіх дыяспараў за мяжой і наогул у беларускасць моладзь. На з'ездах беларусаў свету амаль усе іхнія дэлегаты традыцыйна сталага веку. Што яшчэ да выбараў кіраўніцтва арганізацыі, то прэзідэнтам Згуртавання беларусаў свету «Бацькаўшчына» абраны гісторык Анатоль Грыцкевіч.

Між іншым, у ЗБС «Бацькаўшчына» з'явіўся свой гімн. Ім прапанавана лічыць мелодыю, што прагучала перад адкрыццём з'езда. Гэта кампіляцыя з дзвюх кампазіцыяў «Полацкага сшытка», збору старажытнай беларускай музыкі, вядомага з 1640 года.

Голас беларусаў з усяго свету прагучаў яшчэ раз. Як аддасца? Дэлегаты з'езда аптымізуюцца, што гэта можа адбыцца ўжо ўвосень? Старшыня Рады БНР Івонка Сурвілла ў сваім пасланні прамінуламу з'езду напісала: «Змагарам за беларускасць хачу выказаць пажаданне, каб наступны з'езд беларусаў свету адбыўся у вольнай і дэмакратычнай Беларусі». Гэтыя б словы ды Богу ў вушы.

Кірыла ПАЗЬНЯК

ТРЭЦІ ЗЬЕЗД БЕЛАРУСАЎ СЬВЕТУ

Фота Ул.ШЛАПАКА

Чудесные явления книжной торговли

Как доказать, что вы купили в магазине книгу?

Недавно НАША СВАБОДА опубликовала материал «Темница разума с портретом патриарха», который познакомил читателя с некоторыми удивительными тезисами альманаха «Православие или смерть!», посвященного «Черной сотне». Альманах продавался в магазине «Православная книга» по ул. Берестянской в Минске. Возможно, где-нибудь еще, но куплен был там.

На публикацию последовало несколько откликов,и среди них один официальный – из Госкомпечати Беларуси:

«У газеце «Наша свабода» (№ 65 ад 22.06.2001 г.) змешчаны артыкул «Темница разума с портретом патриарха», дзе Дзяржкамдрук абвінавачваецца ў «патуранні» распаўсюджванню «Праваслаўнай кнігай» альманаха «Православие или смерть!» На жаль, мы не маем гэтага выдання, каб ажыццявіць прававы аналіз змешчаных у ім матэрыялаў і прыняць адпаведныя меры ў адносінах «Праваслаўнай кнігі» згодна дзеючага заканадаўства.

Як высветлілася, названая ў артыкуле кнігарня не гандлявала і не гандлюе (па пісьмоваму тлумачэнню дырэктара) такім выданнем.

Не аказалася альманаха і на паліцах кнігарні пры праверцы. Просім рэдакцыю «Нашай свабоды» прадаставіць неабходныя доказы для прыняцця мер па сутнасці справы».

Надеемся, что «необходимым доказательством» того, что история с покупкой альманаха не выдумка редакции, может быть копия чека на приобретенный номер «Черная сотня» альманаха «Православие или смерть!», которую мы здесь публикуем. Покупка, как свидетельствует запись на чеке, была совершена 4 апреля сего года. Возможно, директор успел позабыть книжный ассортимент того месяца. Тем более, что «Православие или смерть!» не имеет выходных данных, и проследить, где альманах издан, кем, когда и сколько его издано — пять единиц или пять тысяч – простым смертным невозможно. Видимо, он и проходит к покупателю каким-то своим неканоническим путем. Что касается номера для экспертизы, то, наверное, его можно попросить в офисе белорусского экзархата РПЦ. Альманах, о котором идет речь, не единичный выпуск. «Православием или смертью» называется периодическое издание (уже вышло 14 номеров), о чем повествует рекламная сторона обложки, которую мы воспроизводим для любопытного читателя.

Вопрос же о том, как купленный в магазине альманах может быть не явленным там документально, – относит нас в сферу религиозных чудес, в которые можно свято верить.

Отдел информации

магазин ПРАВОСЛАВНАЯ КНИГА
г.Минск, ул. Берестянская, 17 Тел. 210-02-41

Наименование	Количество	Цена	Сумма

ЧИТАЙТЕ АЛЬМАНАХ

ПРАВОСЛАВИЕ ИЛИ СМЕРТЬ!

ПРАВОСЛАВИЕ ИЛИ СМЕРТЬ!

14

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018

ГЛАБАЛІЗАЦЫЯ

Идолы конкуренции равнодушны к человеку

На прошлой неделе в Будапеште проходила конференция по проблемам глобализации в бывших государствах «лагеря социализма». Участники форума, среди которых эксперты в области экономики, политики и охраны окружающей среды, религиозные деятели из многих стран мира, приняли «Обращение» ко всем христианским церквям Европы, правительствам европейских стран и широкой общественности.

В обращении, со ссылкой на статистические данные ООН, отмечается, что если в 1989 году только 14 миллионов человек в странах Центральной и Восточной Европы жили менее чем на 4 доллара в день, то сейчас число таких людей составляет более 140 миллионов. Десятикратное увеличение количества малообеспеченных людей за 10 лет – это пугающая тенденция расширения пропасти между богатством и бедностью, которая может отозваться социальными потрясениями в недалеком будущем.

Обсуждая проблему «господства идолов конкуренции, потребительства и комфорта», участники этого форума по проблемам глобализации отмечали, что тысячелетняя христианская традиция учит «не уходить в оборону перед лицом доминирующих сил мира», «не прятаться от ответственности в область личных проявлений веры». «Наша миссия, — говорится в обращении, — изменять окружающую жизнь и заботиться обо всех людях, особенно о тех, кто страдает, подвергается давлению или вытесняется на обочину жизни». В противовес глобализации конференция призвала церкви побуждать государства к процессу «локализации», уделяя «больше внимания чаяниям, традициям и образу жизни людей в конкретных регионах и местностях». Церквам также предложено поддерживать мелкий бизнес, местные механизмы кредитования и накопления, системы независимого информационного обмена и усилия, направленные на защиту национальных культур.

К церквам в государствах Запада обращен призыв убедить политиков остановить эксплуатацию большинства населения мира и разрушение Земли «золотым миллиардом» (жителями развитых стран). По мнению участников будапештской конференции, церковь должна помочь населению развитых стран Запада вновь открыть для себя традиционные христианские ценности самоограничения, аскетизма и общинности.

Генадий БЛАКИТ

Из советских самые честные — эстонцы

Между коррупцией и бедностью существует самая непосредственная связь. Об этой зависимости напомнил председатель неправительственной организации «Транспэренси интернэшнл» Питер Эйген, который представил очередной ежегодный доклад о коррупции в мировом масштабе. В докладе учтены сведения о состоянии дел в 91 стране мира с использованием 10-балльной системы. Для вычисления балла каждой отдельной страны использовано 14 исследований, проведенных семью различными и независимыми организациями.

«Новый индекс отражает замкнутый круг бедности и коррупции, — подчеркнул руководитель «Транспэренси интернэшнл». — Коррупция процветает там, где родители должны подкупать учителей, которым недоплачивают, чтобы те учили их детей. Она процветает там, где без денег осталось здравоохранение. Главными жертвами коррупции всегда являются самые бедные. Колоссальные суммы изымаются из общественных фондов, разбазариваются и разворовываются коррумпированными чиновниками».

В классификации коррупции за 2001 год лишь несколько наиболее развитых стран мира получили более 9 баллов из 10. Самая «честная» страна мира – Финляндия, она набрала 9,9 балла. За ней следуют Дания (9,5 балла), Новая Зеландия (9,4), Исландия и Сингапур (по 9,2), Швеция (9 баллов). Среди ведущих индустриальных стран мира наименее коррумпирована Канада. Она занимает 7-е место (8,9 балла). Великобритания стоит на 13-м месте (8,3 балла), США — на 16-м месте вместе с Израилем (по 7,6 балла). Германия занимает 20-ю строчку (7,4 балла), Япония — 21-ю (7,1 балла), Франция — 23-ю (6,7 балла), Италия — 29-ю (5,5 балла). Из республик бывшего СССР приятное исключение по уровню «честности» составляет Эстония, она выбилась на почетное 28-е место (5,6 балла). Как видим, это лучше, чем в Италии.

Меньше половины из возможных баллов набрали 55 стран. Замыкает список, поражая уровнем коррумпированности, Бангладеш (0,4 балла), а соседствуют с этой страной Нигерия (1 балл), Уганда и Индонезия (по 1,9 балла). Остальные до заветных 5 баллов не дошли.

Россия находится в самом конце списка, разделяя 79-ю строчку с Пакистаном и Эквадором (по 2,3 балла). Она пропустила вперед Казахстан и Узбекистан (71-е место, по 2,7 балла), но зато может похвалиться, что обогнала Украину, которая занимает 83-е место (2,1 балла), и Азербайджан (84-е место вместе с Кенией, по 2 балла).

Инга КОЙДАНОВСКАЯ

Да экватара — адзіны крок

Учора ўвечары футбалісты мінскага «Дынама» правялі ў Ізраілі паўторны матч другога раўнда розыгрышу Кубка УЕФА — Інтэртота ў Хайфе супраць мясцовага «Хапаэля».

Фота М.ШОСТАКА

Лідэр атакаў «Дынама» Пётр Качура

Мы верым, што сталічная каманда па суме дзвюх сустрэчаў выйшла ў чарговы круг, дзе яе сапернікам будзе нямецкі клуб германскай бундэслігі «Вольфсбург». 2:0 — такую перавагу мелі мінчане пасля хатняй сустрэчы і, хутчэй за ўсё, павінны былі рухацца ў турніры далей, нават калі б і прайгралі на выездзе 0:1, 1:3 ці 2:4. Падначаленыя Аляксандра Піскарова зараз «на хаду», у апошнім паядынку нацыянальнага чэмпіянату яны лёгка «разбілі» віцебскі «Лакаматыў-96» — 4:0, які, дарэчы, ўжо некалькі гадоў «бамжуе» як прыблуда, не маючы свайго асабістага стадыёна ў абласным цэнтры. Карацей кажучы, «Дынама» не павінна саступаць аб'ектыўна больш слабым на сённяшні дзень ізраільцянам. Насцярожвае толькі разважанне таго ж галоўнага трэнера, што вельмі ён занепакоены назначэннем брыгады рэферы з Грэцыі, маўляў, могуць проста засудзіць. Паглядзім. Усе мячы правёў лідэр атак Пётр Качура, атрымаўшы за гэта самую высокую адзнаку сваёй гульні за ўвесь час выступлення за «блакітна-галубых». Вы памятаеце, што пасля «хет-трыка» ў вароты свайго першага саперніка па Кубку , люксембургскага «Хобшайда», «дзесятка» дынамаўцаў стаў трынаццатым па ліку беларускім футбалістам, які трапіў ў «Клуб бамбардзіраў-100», і вось апошні магутны залп па варотах віцяўляніна Поге дазволіў Пятру ўзняцца на радок вышэй, адцясніўшы свайго знакамітага аднаклубніка Міхаіла Мустыгіна. У Качуры 106 мячоў, а ў былога партнёра па атацы Эдуарда Малафеева — 103. На прыцэле ў Пятра пакуль два паказчыкі, яны бліжэй да яго за іншых, Юрыя Мазурчыка і Андрэя Скарабагацькі — 108 і 109 трапных удараў. Сярод кандыдатаў на пападанне ў спіс членаў прэстыжнага клуба яшчэ ў сёлетнім сезоне — адразу два мазыраніны: Валерый Стрыпейкіс і Раман Васілюк, якія забілі адпаведна 99 і 98 мячоў. Астатнія прэтэндэнты пакуль адстаюць ад лічбы 100 больш чым на дзесяць галоў.

Хто хутчэй трапіць з гульцоў «Славіі» ў клуб — толькі адна з інтрыг бягучага першынства і можа не самая галоўная. Ёсць яшчэ шэраг футбольных справаў, якія цікавяць аматараў. Першая з іх, безумоўна, звязаная з пытаннем аб чэмпіёне. Тэмп, які задаў астатнім БАТЭ, вельмі цяжка вытрымаць, і невядома, хто з іншых калектываў можа ўзняць пальчатку, далёка кінутую хлопцамі Юрыя Пунтуса. Таму цэнтральным матчам дванаццатага тура, які адбыўся ў выхадныя дні, стала «разборка» ў Салігорску, дзе «Шахцёр» прымаў барысаўчан. Апроч усяго, і гаспадары, і госці мелі на ўвазе не толькі прыемны канчатковы вынік, але і магчымасць паралельна адсвяткаваць свой асабісты юбілей. Салігорцы пры перамозе маглі перакрыць рубеж у 200 хатніх ачкоў, а вось лідэр, адразу пасля першага ўзяцця варотаў саперніка, забіў бы свой соты гол у выязных сустрэчах за ўвесь перыяд выступлення ў вышэйшай лізе! Дазвольце нагадаць, што гэта ў яго толькі чацвёрты сезон! Гульня завяршылася паразай не ведаючых дагэтуль паражэнняў барысаўчанаў — 0:1, і вы зможаце працягнуць разважанні наконт тых самых маленькіх святаў. Сваю першую перамогу святкаваў наваполацкі «Нафтан-Дэвон», і, такім чынам, у турнірнай табліцы не засталося ніводнага нуля ў раздзелах «перамогі — нічые — паражэнні». Поспехі «Шахцёра» і гродзенскага «Нёмана-Белкарда»(апошні перадолеў у гасцях «Маладзечна-2000» з лікам 3:0) дазволілі ім уладкавацца на трэцяй-чацвёртай пазіцыях.

БАТЭ па-ранейшаму, нягледзячы на асечку, ідзе наперадзе, пасля 12 тураў у яго 29 ачкоў. Галоўны праследавацель, бабруйская «Белшына», у сувязі з удзелам мінскага клуба ў Кубку Інтэртота, аказалася нечакана свабоднай і хуценька адправілася на невялічкі збор у польскі Беласток. Праз тыдзень усе, спадзяемся, каманды згуляюць сустрэчы апошняга тура першага круга, і, як кажуць, чэмпіянат пяройдзе свой экватар, другая яго палова пачнецца толькі ў апошнія дні ліпеня. Але сумаваць нікому не прыйдзецца. Стартуе Ліга чэмпіёнаў, мінулагодні чэмпіён «Славія» на будучым тыдні згуляе ў гасцях аж на Фарэрскіх астравах супраць нейкага, зусім невядомага «Вагура», працягнуцца паядынкі ў Кубку Інтэртота, павінны быць згуляныя і прапушчаныя матчы першынства Беларусі, а іх трохі назбіралася.

Уладзімір ДАЎЖЭНКА

Астрологический прогноз

от Вероники Кудрявцевой на 9 - 15 июля

Астропрогноз отражает общий природный социально-психологический фон наподобие прогноза погоды. Индивидуальное прогнозирование строится на точных данных: учитываются день, месяц, год, место и время рождения человека.

ОВЕН. Достаточно оптимистично оценивая обстановку, вы способны достичь поставленной цели целым семейством или партией, руководствуясь высокими идеями, подкрепленными к тому же финансами. Вот только присутствует еще среди вас «подстрекатель» с революционными замыслами. Не стоит особо прислушиваться или стремиться к посулам из России – пока не время делать выводы.

ТЕЛЕЦ. Ваше имя вызывает настолько неоднозначные реакции, что порой приходится отвечать не только за свои промахи, но и за ошибки коллег или даже целого коллектива. Не лучшее время обозначать себя в важных профессиональных процессах, все еще много срывов. Приходится много трудиться, причем часто – за идею. Не исключено в четверг и пятницу создание объединений, групп на базе полученных валютных средств.

БЛИЗНЕЦЫ. У вас появляется неожиданная поддержка, кто-то не из этих мест или со скамейки запасных оказывает услугу. Может быть, это будет целая партия или коллектив. Можно наслаждаться радостями жизни несмотря на то, что какие-то препятствия юридического характера мешают в полной мере расширять активность. Дальняя поездка или широкая реклама, предпринятая в четверг и пятницу, дают прочный эффект.

РАК. То, что вы в тени событий, сыграет на руку. Открытые противники и оппоненты способны стать друзьями и даже предпринять что-либо совместное. Незаметная коллективная деятельность приносит плоды. Только не рекомендуется вовлекаться в приключения, полагаться на авось – халтура не пройдет, в ближайшее время обман раскроется. Сдержите порыв летать самолетами и не полагайтесь на электронную технику.

ЛЕВ. Вы все больше получаете любви со стороны коллектива, несмотря на то, что какие-то обвинения бывших соратников или конкурентов не дают спокойно спать. Неплохо бы заняться программной экономической деятельностью и информацией. Поменьше вовлекайтесь в игры, не исключено, что они скоро «лопнут». Супруг вам пока не помощник. Чем больше поездок, встреч с солидными людьми, тем выше рейтинг.

ДЕВА. Вас можно поздравить – находится приличный выход из ситуации нападок и авантюрных требований. Во многом ситуацию способна спасти женщина и спонсорская помощь. Хорошо воспринимаются высказывания об общечеловеческой любви, всепрощении и покаянии. Надо сказать, что вас действительно может окружить заботой приехавший издалека человек. Или же не исключено, что вам придется куда-то с удовольствием уехать.

ВЕСЫ. Кто-то идеально себя ощущает в дальних краях или же увлекается творчеством, исполненный вдохновения. Вы расслабляетесь, обнаруживаете, что есть в этом мире не просто любовь, но и высокого полета чувство. Это не помешает проводить переговоры с серьезными людьми и подписывать необходимые документы в четверг и пятницу. Из детей некто поговаривает о свадьбе, но стоит отложить сей процесс хотя бы на месяц.

СКОРПИОН. Тревога за судьбы дома, родных и близких не покидает. Вероятна поездка в дальние края по делам для выполнения серьезной миссии. Кто-то вынужден заниматься нотариальными вопросами, завещанием, какими-то драматическими вопросами, договариваться с супругом или партнером о создании союза по интересам. Вы рискуете, заключая тайно договоренности, если не подстрахуете себя.

СТРЕЛЕЦ. У вас пока дурное окружение и ложные слухи. Однако в четверг и пятницу объявится партнер, который способен оказать ценную услугу, дать дельный совет. Неплохо бы рассчитаться с оформлением разных документов. Во второй половине недели вы способны достичь редкой гармонии в семейных и союзных отношениях, пользуйтесь заслуженной любовью и почетом окружающих. Романтический герой.

КОЗЕРОГ. На фоне ненадежного финансового положения вы вдруг получаете вознаграждение, можете заключить выгодный контракт. Любовь облачается в красивые формы, намечается праздник жизни. В четверг и пятницу займитесь работой и документами, поиском нужной информации – и вы достигнете максимально возможных для вас успехов. Ждите письма издалека. Для кого-то Греция или Америка становятся не столь уж далекими.

ВОДОЛЕЙ. Пока не следует в полной мере заявлять о себе и позволять какие-либо вольности. Побольше солидности и консерватизма – и вас поймут целые коллективы. А к тому же, манера одеваться и артистически подавать себя как нельзя лучше воспринимается окружающими. Молодежная политика, воспитательный процесс способны укрепить ваши позиции. Обнародование документов, подписание бумаг неплохо бы также красиво обставить.

РЫБЫ. Вы открываете тайну, и это вселяет в вас оптимизм. Пока еще можно всего ожидать из-за спины, не стоит искушать судьбу. Ведь через месяц вы будете чувствовать себя комфортнее. Встречи в сельской местности или отдых на природе приносят ощутимую пользу. В четверг и пятницу встречайте гостей в доме, которые могут принести радость, помочь с квартирой или офисом и указать целый спектр стоящих действий.

Галоўны рэдактар **Павел ЖУК**

© НАША СВАБОДА. Спасылка на газету НАША СВАБОДА абавязковая. Рэдакцыя можа не падзяляць меркаванні аўтараў, публікаваць артыкулы дзеля палемікі
Адрас: г.Мінск, пр-т газеты «Известия», 8-173. Пасведчанне аб рэгістрацыі № 1289. Выдаецца з 25 лютага 2000 г. Заснавальнік Зміцер Жук.
Выдавец – рэдакцыя газеты НАША СВАБОДА. E-mail: NPSvaboda@irex.minsk.by Надрукавана з дыяпазітываў заказчыка на паліграфічным РУП «Чырвоная звязда»
220073, г. Мінск, Першы загарадны завулак, 3. Заказ №1731 Нумар падпісаны ў друк 9/07/2001 (15:00) Наклад – 9.210

© PDF: Kamunikat.org 2018 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2018